

Á L I T

frá

nevndini, íð sett varð at endurskoða vanlukkutryggingarskipanina

(løgtingsmál nr. 41/1978: Broyting í vanlukkutryggingarskipanini)

132

viðv. F.L. j. nr. 1411-3-2-1

(

(

(

(

Inngangur.

Við kongaligari fyriskipan nr. 503 frá 29. november 1922, varð tann í Danmark galldandi vanlukkutryggingarlógin frá 6. juli 1916 sett í gildi fyri Føroyar við ávísum broytingum. Frammanundan voru bert reglur galldandi fyri fiskimenn og sjófólk sambært lögir frá 3. apríl 1900, 13. apríl 1905 og 30. mars 1906.

Eftir 1922-fyriskipanini skuldu vanlukkutryggingarmál viðgerast av "Arbejdsforsikrings-Raadet" í Keypmannahavn. Við kgl. fyriskipan frá 23. februar 1924 vórðu ávisar broytingar gjørðar í tryggingargjeldunum, tí fiskivinnan orkaði ikki at bera høg tryggingargjøld.

Við kgl. fyriskipan frá 24. juli 1925 varð avgjørt, at lögskyldugar vanlukkutryggingar framvir skuldu teknast í Føroya Vanlukkutrygging.

1922-fyriskipanin var galldandi til 1. apríl 1931, tá hon varð avloyst av kgl. fyriskipan nr. 122 frá 31. mars 1931. Tað, sum serliga var áhugavert við hesi nýggju fyriskipanini var, at vanlukkutryggingarmál framvir skuldu viðgerast í Føroyum av einum Vanlukkutryggingarráði. Avgerðir ráðsins kundu tó kærast til "Arbejdsforsikrings-Raadet" í Keypmannahavn.

1931-fyriskipanin var galldandi til 1. apríl 1939, tá hon varð avloyst av kgl. fyriskipan frá 29. mars 1939. Sambært hesi fyriskipan kundu avgerðir ráðsins kærast til "Appel-Raadet" í Keypmannahavn.

Galdandi fyriskipanin er frá 15. november 1966 við seinni broytingum.

Vanlukkutrygging er sambært heimastýrislógin, sí lista A nr. 5, sermál og tann 6. februar 1974 samtykti lögtingið at yvirkata málid sum føroyskt sermál, sí kunngerð nr. 32 frá 28.

mars 1980 um yvirtøku av málsoðinum: "Lógskyldug vanlukkutrygging". Tryggingarvirksemið annars er umfatað av lista A nr. 15 í heimastýrslögini og er yvirtikið sum føroyskt sermál við lögtingssamtykt frá 13. mai 1948 um yvirtøku av sermálum, sí nr. 14.

Setan av arbeiðsbólkinum.

Føroya Landsstýri hevur í skrivi dagfest 7. dec. 1979 til Føroya Vanlukkutrygging sagt frá fylgjandi:

Í lögtingsmáli nr. 41/1978 (vetrarting) hevur lögtingið 18. mai 1978 samtykt at heita á landsstýrið, um at seta ein arbeiðsbólk, ið skal endurskoða vanlukkutryggingarfyriskipanina í samband við at landsstýrið hevur avgjørt at fremj samtykt lögtingsins frá 6. februar 1974, um at vanlukkutryggingin skal gerast føroyskt sermál frá 1. apríl 1980 at rokna.

Visandi til hetta hevur landsstýrið samtykt at seta henda arbeiðsbólk við hesum limum:

1. Ein limur tilnevndur av stýrinum fyri Føroya Vanlukkutrygging. Hesin er formaður.
2. Stjórin fyri Føroya Vanlukkutrygging. Hesin er skrivari.
3. Ein limur tilnevndur av Vanlukkutryggingarráðnum.
4. Ein limur tilnevndur av Almannastovuni.
5. Ein limur tilnevndur av Tórshavnar, Klaksvíkar og Tvøroyrar kommunum í felag.
6. Ein limur tilnevndur av Føroya Arbeiðarafelag.
7. Ein limur tilnevndur av Føroya Arbeiðsgevarafelag.
8. Ein limur tilnevndur av Føroya Fiskimannafelag og Meginfelag Útróðramanna í felag.
9. Ein limur tilnevndur av Føroya Reiðarafelag.

Visandi til hetta verða teir stovnar og felög v. fl., sum sambært frammanfyri skulu tilnevna limir í arbeiðsbólkin, biðin um at gera hetta sum tilskilað og boða landsstýrinum frá tilnevningini skjótast og áðrenn 20. dec. 1979.

Undirskrivað, Vilhelm Johannessen, landsstýrismaður.

Landsstýrið sigur so frá í skrivi dagfest 13. februar 1980, hvørjar limir arbeiðsbólkurin fekk.

1. Haldor Hansen, formaður arbeiðsfólksins, tilnevndur av stýrinum fyri Føroya Vanlukkutrygging.
2. John Sivertsen, skrivari arbeiðsbólksins,
3. Joen H. Andreassen, tilnevndur av Vanlukkutryggingaráðnum.
4. Klaus Hermann, tilnevndur av Almannastovuni,

5. Sámal Christiansen, Klaksvík, settur av landsstýrinum eftir tilnevning av Tórshavnar, Klaksvíkar og Tvøroyrar kommunum,
6. Jóhannes Olsen, Sandavágur, tilnevndur av Føroya Arbeidið- arafelag, við Ingeborg Vinter, Vágur, sum tiltaks- limi,
7. Thorstein Vilhelm, Vágur, tilnevndur av Føroya Arbeidiðs- gevrafelag,
8. Adolf V. Hansen, tilnevndur av Føroya Fiskimannafelag og Meginfelag Ütrøðramanna í felag, og
9. Ove Dam, tilnevndur av Føroya Reiðarafelag.

Fyrsti fundurin hjá arbeiðsbólkinum varð hildin hin 21. mars 1980.

2. fundur varð hildin 16. september 1980.
3. fundur varð hildin 24. februar 1981.
4. fundur varð hildin 3. mars 1981.
5. fundur varð hildin 17. mars 1981.
6. fundur varð hildin 27. mars 1981.
7. fundur varð hildin 10.apríl 1981.
8. fundur varð hildin 1. mai 1981.
9. fundur varð hildin 22. mai 1981.
10. fundur varð hildin 4. juni 1981.
11. fundur varð hildin 15. juni 1981.
12. fundur varð hildin 17. september 1981.
13. fundur varð hildin 29. september 1981.
14. fundur varð hildin 30. september 1981.

Tá kom støðgur í arbeiðið, og varaði hesin støðgur í góð fýra ár. Haldor Hansen setti seg í samband við landsstýrið fyri at fáa arbeiðið uppafturtikið. Føroya Landsstýri svarar H. Hansen í skrivi dagfest 18. februar 1986, har millum annað verður sagt :Tygum hava nú sum formaður bólksins boða landsstýrinum frá, at arbeiðsbólkurin bert tørvar nakrar fáar fundir afturat fyri at kunna enda arbeiði sitt, og biðið um boð frá landsstýrinum um, at arbeiðsbólkurin við teimum limum, sum vórðu tilnevndir í 1980, skal gera arbeiðið liðugt, hóast fleiri av hesum limum ikki longur hava tað starv, sum var grundgevingin fyri, at teir vórðu tilnevndir. Sostatt biður landsstýrið tygum við hesum, um at kalla ar-

beiðsbólkin við frammansfyri umrøddu limum saman, so at bólkurin skjótast gjörligt kann leggja úrslitið av arbeiði sínum fyrir landsstýrið.

Soleiðis var arbeiðið uppafturtikið í arbeiðsbólkinum.

15. fundur varð hildin 16. mars 1986.
16. fundur varð hildin 29. apríl 1986.
17. fundur varð hildin 21. apríl 1988.
18. fundur varð hildin 28. apríl 1988.
19. fundur varð hildin 5. maí 1988.
20. fundur varð hildin 10. maí 1988.
21. fundur varð hildin 31. maí 1988.
22. fundur varð hildin 2. júní 1988.
23. fundur varð hildin 20. september 1988.
24. fundur varð hildin 26. september 1988.
25. fundur varð hildin 3. október 1988

Tá arbeiðið varð uppafturtikið í 1986, voru Arne Poulsen, Tórshavn, og Jógvan Vágsheyg, Klaksvík, settir sum nýggir limir í arbeiðsbólkinum, í staðin fyrir Thorstein Vilhelm, Vági, og Ova Dam, Tórshavn.

(

(

(

(

U p p s k o t

til

løgtingslög um vanlukku-
trygging.

1. kapittul.

Øki lógarinnar.

§ 1. Hvør tann, sum fyri
løn ella óløntur verður
tikin í meðhjálpartænastu
hjá arbeiðsgevara, sama
støðugt sum fyribils ella
bráðfeingis til at starvast
í Føroyum, er eftir hesi
lög tryggjaður móti fylgjum
av vanlukkutilburði.
Tryggjað er somuleiðis hús-
fólk arbeiðsgevarans uttan
hjúnarfelagi, um so er, at
starv teirra í virksemi
arbeiðsgevarans er soleiðis
vorðið og so mikið, at tey
eru at javnmeta við annað
arbeiðsfólk. Tað, sum eftir
hesi lög er galddandi um
vanlukkutilburðir, er
uttan so, at annað er
ásett, galddandi á sama hátt
um vinnusjúkur og tær sjúk-
ur, sum nevndar eru í § 11,
2. stk.
2. stk. Javnsett við per-

lagtingslov om ulykkesfor-
sikring.

Kapitel 1.

Lovens område.

§ 1. Enhver, der mod løn
eller som ulønnet medhjäl-
per antages til i en ar-
bejdsgivers tjeneste va-
rigt, midlertidigt eller
forbigående at udføre ar-
bejde på Færøerne, er for-
sikret mod følgerne af
ulykkestilfælde efter denne
lov. Forsikret er endvidere
medlemmer af arbejdsgive-
rens familie, dog ikke æg-
tefællen, for så vidt de
efters beskaffenheten og
omfanget af deres arbejde i
arbejdsgiverens virksomhed
kan sidestilles med andre
arbejdere. Hvad der ifølge
denne lov er gældende for
ulykkestilfælde, er, med-
mindre andet er fastsat,
tilsvarende gældende for
erhvervsygdomme og de i § ..
11, stk. 2 nævnte sygdom-
me.

Stk. 2. Som ligestillet med

són, sum er tikin til arbeidis i Føroyum, er sjófólk, sum er í tænastu við feroyskum skipi.

3. stk. Ásetingarnar í hesi lög fevna eisini um arbeiðsfólk og aðrar persónar, sum virki við heimstaði ella stýri í Føroyum sendir út í annað land enn Føroyar til fyribils vinnu, tó bert um tey ikki koma undir samsvarandi lög í tí landinum. Sum fyribils vinna verður arbeiði, sum varir upp til tvey ár, at rokna.

4. stk. Føroya landsstýri ásetir nærri reglur, í hvønn mun henda lög verður at galda fyri persónar, sum verða sendir av einum virki, sum hevur heimstað ella stjórn í Danmark, at arbeiða fyribils í Føroyum.

§ 2. Trygging eftir § 1 fevnir um alt arbeiði fyri arbeiðsgevaran, herundir arbeiði í virki hansara, sama um tað er vinnuligt ella ikki, arbeiði í persónliga húshaldi arbeiðsgevarans, og tá ið persónlig tænasta aðramáta verður veitt arbeiðsgevara og húski hansara.

en person, der er antaget til udførelse af arbejde på Færøerne, anses søfarende, der gør tjeneste på færøsk skib.

Stk. 3. Bestemmelserne i denne lov omfatter også arbejdere og andre personer, der udsendes af en virksomhed, der har sæde eller styrelse på Færøerne til midlertidig beskæftigelse uden for Færøerne, dog kun i det omfang, de ikke er omfattet af tilsvarende lovgivning i det pågældende land. Som midlertidig beskæftigelse anses arbejde af indtil 2 års varighed.

Stk. 4. Føroya landsstýri fastsætter regler om, i hvilket omfang denne lov finder anvendelse på persónar, der udsendes af en virksomhed, der har sæde eller styrelse i Danmark, til midlertidig beskæftigelse på Færøerne.

§ 2. Forsikringen i henhold til § 1 omfatter alt arbejde for arbejdsgiveren, herunder arbejde i hans virksomhed, erhversmæssig eller ej, i hans personlige husholdning, og ved udførelse af privat tjeneste for arbejdsgiveren og hans familie.

2. Stk. Tryggingin fevnir eisini um vanlukkutilburðir, sum ráma tryggjaða á veg beinvegis í ella úr arbeiðisplássinum, tá ið ferðin stendst av og hevur beinleiðis samband við tilíkt arbeiði. Í öllum fórum fevnir tryggingin um mynstrað sjófólk og fiskimenn við skipum og bátum, meðan hesir persónar eru mynstraðir.

§ 3. Tryggjaðir eftir hesilög eru eisini persónar:

- 1) sum inna borgarligt ella kommunalt skylduumboð,
- 2) sum royna at byrgja fyri vanlukkum ella verja ímóti stórvegis evnisligum og mentunarligum missi, tá ið royndin, tó at hon ikki verður hildin fyri arbeiði sambært § 1, kortini verður framd í sambandi við tilíkt arbeiði og persónar,
- 3) sum royna at bjarga mannalívum her á landi, tá ið bjargingarroynd er ikki nátúrligur liður í starvinum hjá hesum persónum.

§ 4. Tryggjað eftir hesilög eru endiliga öll tey, sum hava teknað vanlukku-

Stk. 2. Forsikringen omfatter også ulykkestilfælde, der rammer den forsikrede på vej direkte til eller fra arbejdstedet, når hans færden foranlediges af og står i umiddelbar sammenhæng med sådant arbejde. I alle tilfælde omfatter forsikringen mønstrede søfolk, fiskere og bådfiskere, så længe disse er mønstrede.

§ 3. Forsikret i henhold til denne lov er endvidere personer:

- 1) under udøvelse af borgelige eller kommunale ombud,
- 2) under forsøg på forebyggelse af ulykker eller afværgelse af større materielle og kulturelle tab, når forsøget, uden at kunne anses for arbejde efter § 1, dog sker i sammenhæng med sådant arbejde, og
- 3) under forsøg på redning af menneskeliv her i landet, uden at forsøget indgår som en naturlig del af den pågældendes arbejde.

§ 4. Forsikret i henhold til denne lov er endelig enhver person, der har teg-

trygging fyri sín persón ella hava skyldu til tess eftir § 9, 1. stk.

2. stk. Trygging teknað eftir 1. stk. fevnir um vanlukkutilburðir, sama um teir berast á, meðan arbeitt er ella í fritíðini.

3. stk. Verður persónur, sum hevur skyldu til at tekna trygging fyri sín persón, men hevur ikki teknað slika trygging, fyri vanlukkutilburði, kemur hann ikki undir lóginna, utan vanlukkan barst á í samband við persónligt arbeidi í fiskivinnu, ella meðan hann beinvegis var á leið í ella úr slikari vinnu, sbr. § 2, 2. stk.

net ulykkesforsikring for sin person eller, hvem det påhviler at tegne forsikring for sin person i henhold til § 9, stk. 1.

Stk. 2. En i henhold til stk. 1 tegnet forsikring omfatter ulykkestilfælde, hvad enten de er sket i forbindelse med udførelse af noget arbejde eller i fritiden.

Stk. 3. Rammes en person, der har pligt til at tegne forsikring for sin person, men som ikke har tegnet en sådan forsikring, af ulykkestilfælde er han kun omfattet af loven, såfremt ulykkestilfældet er indtrådt i forbindelse med personligt arbejde ved fiskeri eller på vej direkte til eller fra sådant arbejde, jfr. § 2, stk. 2.

§ 5. Føroya landsstýri kann áseta við kunngerð, at reglurnar í hesari lög fáa gildi fyri persónar, sum eru settir inn á alment góðkendar stovnar, heim ella tilíkt ella, sum ein av hesum stovnum hevur latið í heimarákt undir eftirliti alt lagað eftir teimum serligu viðurskiftunum hjá

§ 5. Føroya landsstýri kan ved bekendtgørelse bestemme, at nærværende lovs regler med de lempelser, der følger af pågældende personers særlige forhold, bringes til anvendelse på personer, som er anbragt på offentlige anerkendte anstalter, hjem eller lignende, eller som af vedkomm-

hesum persónum.

ende anstalter er anbragt i kontrolleret familiepleje.

§ 6 Hvør tann arbeiðsgev-
ari, sum í tænastu sini
hevur fólk til arbeiðis sum
tilskilað í § 1, hevur
tryggingarskyldu eftir lög-
ini fyri hesar persónar,
sbr. tó 2. og 3. stk.

2. stk. Reiðari á skipi,
sum er ført ella skal vera
ført í féroysku skipa-
skránná, hevur tryggingar-
skyldu fyri øllum teimum,
sum § 1 fevnir um, og sum
eru tikan til arbeiðis um
borð í skipinum, sama um
annar enn reiðarin hevur
sett viðkomandi í starv
ella lénir teimum, og sama
um arbeiðið viðvíkir ørum
enn skipsins rakstri.

Tryggingarskyldan fatar
eisini um persónar, sum
eiga skipið heilt ella lut-
vist, og sum starvast við
tí. uttan so er, at skipið
bara verður nýtt til stutt-
leikasiglingar.

3. stk. Tryggingarskyldan
fevnir ikki um meðhjálp í
persónligum húshaldi, um
samanlagda húshaldsstarvið
ikki fer upp um 100 tímar í
einum álmanakkaári.

§ 6. Enhver arbejdsgiver,
som i sin tjeneste beskæf-
tiger personer som nævnt i
§ 1 har forsikringspligt
efter loven for disse per-
soner, jfr. dog stk. 2 og
3.

Stk. 2. Reder for et skib,
som er indført eller skal
indføres i det færøske
skibsregister, har for-
sikringspligt for enhver
person, omfattet af § 1,
der er antaget til at ud-
føre arbejde ombord på
skibet, uanset om den på-
gældende er ansat eller
aflønnet af andre end
rederen, og uanset om ar-
bejdet vedrører andet end
skibets drift. Forsikrings-
pligten omfatter også per-
soner, der helt eller del-
vis ejer skibet, og som
udfører arbejde på dette,
medmindre skibet udelukk-
ende anvendes til lyst-
sejlads.

Stk. 3 Forsikringspligten
omfatter ikke medhjælp i en
privat husholdning, hvis
den samlede beskæftigelse i
husholdningen ikke
overstiger 100 timer i et
kalenderår.

§ 7. Tryggingarskyldugur
arbeiðsgevari hjá einum
skaddum er arbeiðsgevari í
hvørs vinnu ella tænastu
skaðatilburðurin hendi,
sbr. tó 2. stk. og § 6, 2.
og 3. stk.

2. stk. Tryggingarskyldugur
arbeiðsgevari hjá persóni,
sum gjørðist vinnusjúkur
ella sjúklaðist av orsök
nevndari í § 11, 2. stk. er
arbeiðisgevarin á tí virki,
har hin sjúki seinast,
áðrenn víst varð á sjúkuna,
hevur verið fyri skaðiligum
árini, sum verður hildið at
hava elvt hesa sjúku av
sær. Hetta er tó ikki gald-
andi, um prógv fæst fyri,
at sjúkan hevur staðist av
arbeiði á øðrum virki.

§ 8. Hevur arbeiðisgevari
tikið arbeiði upp á seg
fyri annan, tá er hann eis-
ini tryggingarskyldugur
arbeiðisgevari hjá persón-
um, sum sáttmálaparturin
letur hann fáa til tess at
greiða arbeiðið úr hondum.
2. stk. Tann, sum rekur
vinnuvirki ella ger abeiði,
sum tryggingarskylda er
knýtt afturat, verður rokn-
aður at hava tryggingar-

§ 7. Forsikringspligtig
arbejdsgiver for en til-
skadekommen er den arbejds-
giver, i hvis virksomhed
eller tjeneste ulykkestil-
fældet er indtrådt, jfr.
dog stk. 2 og § 6, stk. 2
og 3.

stk. 2. Forsikringspligtig
arbejdsgiver for en person,
der har pådraget sig en
erhvervssygdom eller en af
§ 11, stk. 2, omfattet syg-
dom er arbejdsgiveren i den
virksomhed, i hvilken den
sygdomsramte senest før syg-
dommen påvisning har været
udsat for skadelige påvirk-
ninger, der antages at have
medført den pågældende syg-
dom. Dette gælder dog ikke,-
såfremt det godtgøres, at
sygdommen skyldes arbejde i
anden virksomhed.

§ 8. Har en arbejdsgiver
overtaget udførelsen af et
arbejde, er han forsik-
ringspligtig arbejdsgiver
også for de personer, som
kontrahenten overlader ham
til arbejdets udførelse.

Stk. 2. Den, der driver
virksomhed eller udfører
arbejde, hvortil der er
knyttet forsikringspligt,
anses som forsikringsplig-
tig arbejdsgiver for dem,

skylduna fyri tey, sum starvast á virkinum ella í arbeiðinum, sjálvt um annar arbeiðsgevari, sum hevur tikið upp á seg part av arbeiðinum, hevur sett tey í arbeiði. Hevur hesin arbeiðsgevarin sjálvur sínar arbeiðsmenn tryggjaðar, verður hann at rokna sum tryggingarskyldugur arbeiðsgevari.

§ 9. Hvor tann, sum fyri egna rokning ella í felag við øðrum rekur fiskivinnu, og hevur í minsta lagi 1/5 av ársinntøku síni frá persónligum arbeiði í fiskiskapi, skal tekna trygging fyri sín egna persón.

2. stk. Tað liggur á hvorjum kommunustýri á hvorjum ári fyri 1. december at gera lista, har teir persónar eru uppfördir, sum sambært regluni í 1. stk. eru tryggingarskyldugir. Føroya líkningarráð og lønjavningargrunnurin hava skyldu at lata kommunustýrnum tær upplýsingar, ið tørvur er á, hesum viðvíkjandi. Hesin listi skal i tiðini 1. til 15. december liggja frammi til skjals á einum staði í kommununi, sum kommunustýrið visir á.

der er beskæftiget ved virksomheden eller arbejdet, uanset om de er antaget af en anden arbejdsgiver, der har overtaget udørelsen af en del af arbejdet. Såfremt den anden arbejdsgiver selv har sine ansatte forsikret, anses han som forsikringspligtig arbejdsgiver.

§ 9. Enhver person, der for egen regning eller i fællesskab med andre driver fiskeri, og for hvis vedkommende mindst 1/5 af årsindtægten stammer fra persónligt arbejde ved fiskeri, skal tegne forsikring for sin egen person.

Stk. 2. Det påhviler enhver kommunalbestyrelse inden hvert års 1. december at udfærdige en liste, hvorpå står opført de i henhold til bestemmelsen i stk. 1 forsikringspligtige personer. Føroya líkningarráð og lønjavningargrunnurin har pligt til at give kommunalbestyrelsen de oplysninger, som er nødvendige, angående dette. Denne liste skal i tiden fra 1. til 15. december ligge fremme til eftersyn i

Hvør tann, sum heldur seg vera settan á listan av órættum ella umlopan, skal beinanvegin og í seinasta lagi, áðrenn december mánaður er umliðin, senda kommunustýrinum sínar viðmerkingar um hetta.

3. stk. Listin verður saman við komnum mótmælum ikki seinni enn 15. januar sendur Føroya Vanlukkutrygging, sum leggur mótmælini fyri Vanlukkutryggingarráðið, og ger ráðið av, um tey mótmælandi hava skyldu til at tryggja seg.

4. stk. Fyri teir persónar, sum ikki hava mótmælt listanum, sum kommunustýrið hevur gjört, er hann avgerandi viðvíkjandi skylduni at rinda tryggingargjald til Føroya Vanlukkutrygging og fyri rætti til endurgjalds, um vanlukkutilburður verður teimum fyri í eftirfylgjandi álmanakkaári

kommenen på et af communalbestyrelsen nærmere angivet sted. Enhver, der mener, at han med urette er opført eller forbigået på listen, må umiddelbart derefter og senest inden udgangen af december indsende sine bemærkninger herom til communalbestyrelsen.

Stk. 3. Listen tillige med de fremkomne indsigelser indsendes inden 15. januar til Føroya Vanlukkutrygging, der forelægger de fremkomne indsigelser for Ulykkesforsikringsrådet, som afgør, om pågældende har pligt til at forsikre sig.

Stk. 4. For de personers vedkommende, der ikke har fremsat indsigelse mod den af communalbestyrelsen udfærdigede liste, er denne afgørende med hensyn til pligten til at betale præmie til Føroya Vanlukkutrygging og ret til erstatning ved indtrædende ulykkestilfælde i det følgende kalenderår.

2. kapittul.

Tryggingartilburðurin.

§ 10. Rætt til veitingar eftir hesari lög hava persónar, sum eru fyri vanlukkutilburði, og fyri hvørjar eru teknaðar ella skulu vera teknaðar tryggingsar, visandi til 1. kap.

2. stk. Vanlukkutilburður er at skilja sum ein brádliga uttanífrá komandi hending, ið einki samband hevur við vilja hins tryggjaða og hevur skaðiliga ávirkan á heilsustøðu hansara ella deyðan sum avleiðing.

3. stk. Javnt við vanlukkutilburðir eru at rokna skaðilig árin, sum vara nakrar fáar dagar í longsta lagi og standast av arbeidinum ella viðurskiftunum, har arbeitt verður og sum valda minkað arbeiðsföri ella deyða.

4. stk. Vinnusjúkur eru at skilja sum sjúkur, ið eftir læknaligum og tekniligum royndum hava staðist av serligum árinum, sum ávisir persónbólkar í arbeidi sínum ella viðurskiftunum, har arbeitt verður, eru í vanda

Kapitel 2.

Forsikringsbegivenheden.

§ 10. Berettiget til ydelsær i henhold til denne lov er personer, som rammes af ulykkestilfælde, og for hvem der er tegnet eller skal være tegnet forsikring i henhold til kapitel 1.

Stk. 2. Ved ulykkestilfælde forstás en udefra kommende, af den forsikredes vilje uafhængig, pludselig indtrædende begivenhed, der har skadelig påvirkning af pågældendes helbredstilstand eller død til følge.

Stk. 3. Lige med ulykkes-tilfælde regnes skadelige påvirkninger af højst nogle få dages varighed, der skyldes arbejdet eller de forhold, hvorunder det foregår, og som medfører forringelse af erhvervs- evnen eller død.

Stk. 4. Ved erhvervssygdomme forstás sygdomme, som efter medicinsk og teknisk erfaring er forårsaget af særlige påvirkninger, som bestemte persongrupper gennem deres arbejde eller de forhold, hvorunder dette foregår, er utsat for i

av meira enn onnur. Í § 11,
1. stk. er ásett, hvørjar
sjúkur, ið kunnu vera
roknaðar sum vinnusjúkur.

§ 11. Niðanfyri nevndu
sjúkur kunnu vera viður-
kendar sum vinnusjúkur,
uttan so at tað verður
hildið mest sannlikt, at
sjúkan kemur av øðrum enn
arbeiði hins tryggjaða ella
viðurskiftunum har arbeitt
verður:

- 1) Sjúkdómar í lungum og
andarleið, komnir av at
anda inn rusk, royk,
toku, guvu ella luft-
slög, undantikið asthma
bronchiale og rhinitis
vasomotorica.
- 2) Asthma bronchiale og
ringt rhinitis vaso-
motorica, komin av at
anda inn rusk frá:
 - a) bummull, fræi,
korni, mjøli, kaffi,
tubakki, træ, hampi,
jute, høri og gummi
arabicum ella møbla-
vegetabili eins og
dálking av hesum evni-
um,
 - b) fjøður, húsdjórum,
skinnum og ull,
 - c) litevnum, kunst-
harpiks ella heili-
evnum og tilgerðar-
stigum av hesum.

højere grad end andre. I §
11, stk. 1 er fastsat,
hvilke sygdomme kan beteg-
nes som erhvervssygdomme.

§ 11. Nedennævnte sygdomme
kan anerkendes som er-
hvervssygdomme, medmindre
det anses for overvejende
sandsynligt, at sygdommen
skyldes andre forhold end
forsikredes arbejde eller
de forhold, hvorunder det
fremgår:

- 1) Sygdomme i lunger og
luftveje, opstået ved
indåndning af støv,
røg, tåge, damp eller
luftarter, bortset fra
asthma bronchiale og
rhinitis vasomo-
torica.
- 2) Asthma bronchiale og
svær rhinitis vasomo-
torica, opstået ved
indåndning af støv
fra:
 - a) bomuld, frø, korn,
mel, kaffe, tobak,
træ, jute, hør og
gummi arabicum el-
ler møbelvegetabil
samt forurenninger af
disse stoffer,
 - b) fjer, husdyr, skind,
eller uld,
 - c) farvestoffer,
kunstharpiks eller
medikamenter og for-
stadier til disse.

3) Eitran av:

antimon,
arsen,
blýggi
fluor,
fosfor
kadmium,
kobolt,
kyksilvuri,
mangan,
selen,
tallium,
tellur
vanadin, ella blandingum
og evnasambindingum av
hesum.

4) Eitran av:

alifatiskum nitratum og
sulfidum, -
amino, -
azo, -
hydroxyl, -
halogen- og nitroderi-
vatum av cykliskum
sambindingum,
cyan og cyansambind-
ingum,
kolsúrni,
kølievnum,
evni móti skaðadýrum,
illgresi og plantu-
snúltarum,
lívrunnum upploy-
ingarevnum (úppí-
roknað tynningarevní
og reinsilögir),
svávulvetni,

3) Forgiftninger ved:

antimon,
arsen,
bly,
fluor,
fosfor,
kadmium,
kobolt,
kviksølv
mangan,
selen,
tallium,
tellur,
vanadin,
eller disses lege-
ringer og kemiske
forbindelser.

4) Forgiftninger ved:

alifatiske nitrater
og sulfider,
amino-, azo-, hydro-
xyl-, halogen- og
nitroderivater af
cykliske forbindel-
ser,
cyan og cyanforbin-
delser,
kulitte,
kølemidler,
midler mod skadedyr,
ukrudt og plante-
parasitter,
organiske opløsnings-
midler (incl. fortyndere
og rense- væske),
svovlbrinte,
5) Hudsygdomme, frem-
kaldt ved påvirkning

- 5) Húðarsjúkur, kveiktar af:
a) evnum, sum tað er prógvað elva ovurviðkvæmi,
b) evnum og arbeiðstilgongdum, sjálvt um ikki er prógvað, at ovurviðkvæmi stendst av, um so er, at sjúkdómurin varir leingi ella alsamt vitjar aftur, tá ið arbeiðið verður tikið upp aftur, og hann innan fyri seinastu 12 mánaðir hevur borið við sær óarbeiðsföri í minst 6 vikur vegna viðgerð av sjúkdóminum,
- 6) Eygnasjúkur, elvdar av teimum í bólkunum 2-4 nevndu evnum í rusk- ella guvulíki,
- 7) Sjúkur, elvdar av beinleiðis ella óbeinleiðis ioniserandi árini ella av øðrum lívfrøðiliga skaðiligum árini av elektromagnetiskari geisling ella bitla- geisling, t.d. geisling frá geislavirknum evnum, røntgenútbúnaði og øðrum útbúnaði, sum sendir frá sær elektromagnetiska geisling, neutrongeisl- ing ella aðra bitla-
- af:
a) stoffer, over for hvilke overfølsomhed er sikkert påvist,
b) stoffer og arbejdsprocesser, selv om overfølsomhed ikke er sikkert påvist, såfremt sygdommen er langvarig eller sta- dig tilbagevendende ved arbejdets genop- tagelse, og den inden for de sidste 12 måneder har medført i alt mindst 6 ugers arbejdsudygtighed som følge af sygdommens behandling.
- 6) Øjensygdomme, fremkaldt af de under grupperne 2-4 nævnte stoffer i støv- eller dampform.
- 7) Sygdomme, fremkaldt ved den direkte eller indirekte ioniserende virkning eller anden biolo- gisk skadelig virkning af elektromagnetisk stråling eller partikelstråling, f.eks. stråling fra radioaktive stoffer, røntgenanlæg og andre anlæg, der ud- sender elektromagnetisk stråling, neutronstråli- ng eller anden partikel- stråling samt ultravio- let og infrarød strål-

- geisling eins og ultravioletta og infra-reyða geisling,
- 8) sjúkdómar, elvdir av titringum frá trýstluft-amboðum og tilíkum tólum,
- 9) Deyvleiki ella ring hoyrn komin av arbeiði, sum hevur gang við sær,
- 10) Kropnaðir fingrar (Dupuytren's kontraktur) komnir av arbeiði, sum á serligan hátt virka á sinarnar í lögvanum,
- 11) Illkynjaðar neoplasmur og tilgerðarstig teirra elvd av árini frá arsen-, krom ella lívrunnum sambindingum,
- 12) Febris undulans bovina, miltbrandur, leptospirosur (Weil's sjúka o.fl.), svinarósin, trikofyti, tuberklar og aðrar ígerðir fluttar við smittu frá djórum og djóraúrdráttum (elvdar av brucella abortus Bang, bacillus anthracis, leptospirae, erysipelotrix rhusiopathiae, trichophyton, mycobacterium tuberculosis typus bovinus etc.).
- 13) Áhaldandi ígerðarsjúkur íkomnar av smittu umborð ing.
- 8) Sygdomme fremkaldt ved vibrationer fra trykluftværktøj og lignende instrumenter.
- 9) Døvhed eller svær tunghørighed fremkaldt ved larmende arbejde.
- 10) Fingerkrumning (Dupuytren's kontraktur) fremkaldt ved arbejde, der på særlig måde påvirker hulhåndens seneplade.
- 11) Maligne neoplasmer og disses forstadier fremkaldt ved påvirkning fra arsen-, krom-, eller organiske forbindelser.
- 12) Kalvekastningsfeber, miltbrand, leptospiroser (Weil's syge m.fl.), svinerosen, trikofyti, tuberkulose og andre infektioner overført ved smitte fra dyr og dyriske produkter (fremkaldt af brucella abortus Bang, bacillus anthracis, leptospirae, erysipelotrix rhusiopathiae, trichophyton, mycobacterium tuberculosis typus bovinus ect.).
- 13) Kroniske infektions-sygdomme opstået ved smitte ombord på skibe,

í skipum, meðan arbeitt hevur verið á sjúkrahús-um, heilsubótarstøðum, røktarheimum og tilikum ella av at røkta sjúk utan fyri hesi, og av arbeiði í starvsstovum til vísindaligar kanningar og royndir.

2. stk. Veitingar eftir lögini kunnu eisini verða játtáðar fyri aðrar sjúkur enn vinnusjúkur, um tað verður staðfest, at sjúkan annaðhvort eftir nýggjastu læknafrøðiligu royndum lýkur tey krøv, sum sett eru í § 10, 4. stk. ella haldast má, at sjúkuorsókin bara ella mest bara er tað serliga slagið av arbeiði hins sjúklaða.

3. stk. Har, sum dagurin, tá ið vanlukkan barst á (skaðadagurin) eftir hesi lög, hevur rættaravleiðingar, hava hesar, tá ið talan er um vinnusjúku ella sjúku, sum kemur undir 2. stk., gildi frá tí degi, tá ið sjúkdómurin hevur víst tey fyrstu viðsí eyðkenni ella frá tí degi, tá ið læknin ger tann, sum varðar av hesum, kunnugan við, at brekið má haldast at koma av arbeiðinum, ella frá tí degi, tá ið brekið aftur og aftur hevur borið við sær óarbeiðsførar

under arbejde i sygehuse, sanatorier, kuranstalter, plejehjem og lignende eller ved passning af syge uden for disse samt i laboratorier for videnskabelige undersøgelser og forsøg.

Stk. 2. Ydelser efter loven kan tillige tilkendes for andre sygdomme end erhvervssygdomme, såfremt det godtgøres, enten at sygdommen efter den nyeste medicinske erfaring opfylder de krav, som er nævnt i § 10, stk. 4, eller at den må anses for udelukkende eller i overvejende grad at være forårsaget af arbejdets særlige art.

Stk. 3. Hvor der i loven knyttes retsvirkninger til dagen for et ulykkestilfældes indtræden (skadetdatoen), gælder disse for så vidt angår erhvervssygdomme eller sygdomme omfattet af stk. 2 fra den dag, da sygdommen har givet de første sikre symptomer, eller fra den dag, da pågældende af en læge er blevet gjort bekendt med, at lidelsen må antages at være arbejdsbetinget, eller fra den dag, da lidelsen har medført gentagne arbejdsudsygtighedsperioder,

dagar, longri arbeiðssteðg ella skifti til annað arbeiði. Vanlukkutrygging-arráðið ger av, hvør av hesum nevndu dögum í hvørjum einstökum féri skal verða havdur sum grundarlag.

4. stk. Læknar og tannlæknar skulu boða vanlukku-tryggingarráðnum bæði frá vissum og haldandi vinnusjúkutilburði. Ráðið kann seta reglur um á hvønn hátt henda skylda greiniligrar verður lokin.

§ 12. Tá ið ávist er, at arbeiðsföri er mist, varandi mein fingið ella fólk deytt, verður hetta hildið at vera avleiðing av vanlukkutilburðinum ella vinnusjúkuni, utan so er, at mestu sannlíkindi mæla í móti hesum.

3. kapittul
Skipan av vanlukkutryggingini.

§ 13. Ríkið og landsstýrið eru ikki skyldug at lata frá sær ábyrgdarvanda sín eftir hesi lóg sama er um civillistan.

en mere varig arbejdsafbrydelse eller overgang til andet arbejde. Ulykkesforsikringsrådet bestemmer, hvilket af de nævnte tidspunkter, der i hvert enkelt tilfælde skal lægges til grund.

Stk. 4. Læger og tandlæger skal til Ulykkesforsikringsrådet anmeldte såvel klare som formodede tilfælde af erhvervssygdomme. Rådet kan foreskrive regler om den nærmere fremgangsmåde for iagttagelse af denne pligt.

§ 12. Et påvist tab af erhvervsevne, et varigt mén eller en persons død, anses at være en følge af ulykkestilfældet eller erhvervssygdommen, medmindre overvejende sandsynlighed taler herimod.

Kapitel 3.
Om ulykkesforsikringens ordning.

§ 13. Staten og Føroya landsstýri har ikke pligt til at afgive deres risiko efter nærværende lov. Det samme gælder civillisten.

2. stk. Óll onnur, sum hava tryggingarskyldu skulu har-afturímóti lata frá sær ábyrgdarvanda sín til Føroya vanlukkutrygging, sum hevur einkarrætt til at tekna vanlukkutrygging í Føroyum. Hesi eru samstundis, sum tey koma í viðurskifti, ið bera við sær tryggingarskyldu, og so leingi hesi viðurskifti standa við, limir í Føroya vanlukkutrygging.

3. stk. Nevndin í Føroya vanlukkutrygging er skipað av 3 persónum, sum verða valdir av lögtinginum fyri 4 ár í senn. Lögtingið hevur tilsjón við nevnd felagsins.

4. stk. Viðtökurnar fyri Føroya vanlukkutrygging verða staðfestar av Føroya landsstýri eftir fingnum áliði frá vanlukkutryggingarráðnum.

§ 14. Eitt ráð, kallað vanlukkutryggingarráðið, umsitur tey viðurskifti, sum fylgja av hesi lög. Ráðið hevur formann, sum Føroya landsstýri tilnevñir, og skal hann hava lokið lögfrøðiligt, statsvítskapligt, økonomiskt ella annað ájavnt prógv; næst-

Stk. 2. Samtige øvrige forsikringspligtige skal derimod afgive deres risiko til Føroya vanlukkutrygging, der har eneret til at tegne ulykkesforsikringer på Færøerne. De pågældende er samtidig med, at de indtræder i et forhold, der medfører forsikringspligt, og så lange forholdet varer, medlemmer af Føroya Vanlukkutrygging.

Stk. 3. Bestyrelsen for Føroya Vanlukkutrygging består af 3 personer, der vælges af lagtinget for 4 år ad gangen. Lagtinget fører tilsyn med selskabets bestyrelse.

Stk. 4. Vedtægten for Føroya Vanlukkutrygging stadfæstes af Føroya Landsstyre efter indhentet erklaering fra Ulykkesforsikringsrådet.

§ 14. Ordningen af de ifølge denne lov opståede forhold varetages af et råd, kaldet Ulykkesforsikringsrådet, der består af en formand, udpeget af Føroya Landsstýri, og som skal have bestået juridisk, statsvidenskabelig økonomisk eller

formann, ið landsstýrið somuleiðis tilnevnir, og skal hann hava lokið lækna-frøðiligt embætisprógv. Harnæst hevur ráðið 3 límir, sum lögtingið velur fyri 4 ár í senn. Landsstýrið tilnevnir harafturat tiltaksmenn fyri formannin og næstformannin og lögtingið velur tiltaksmenn fyri teir lögtingsvaldu limirnar, hesar fyri 4 ár í senn.

2. stk. Standa atkvøður á jøvnum, hevur atkvøða formansins avgerðina.

3. stk. Reglur um starvs-gongd ráðsins kann Føroya landsstýri áseta í eini starvsskipan eftir uppskoti frá ráðnum.

4. stk. Útreiðslurnar av vanlukkutryggingarráðnum ber landskassin eftir reglu, sum landsstýrið setir.

§ 15. Tær avgerðir, sum vanlukkutryggingarráðið tekur, ber til at skjóta inn fyri eitt yvirráð, kallað Yvirráðið (appelráðið), og er sorinskrivarin

anden hermed ligestillet eksamen; 1 næstformand, der ligedeles udpeges af Føroya landsstýri, og som skal have bestået lægevidenskabelig embedseksem, samt 3 øvrige medlemmer, der vælges af lagtinget for 4 år ad gangen. Landsstyret udpeger desuden suppleanter for formanden og næstformanden og lagtinget vælger suppleanter for de lagtingsvalgte medlemmer, sidstnævnte for 4 år ad gangen.

Stk. 2. I tilfælde af stemmelighed er formandens stemme afgørende.

Stk. 3. Bestemmelser om forretningsgangen for rådet kan fastsættes af Føroya Landsstýri i en forretningsorden efter forslag fra rådet.

Stk. 4. Udgifterne ved Ulykkesforsikringsrådet afholdes af landskassen efter nærmere af landsstyret fastsatte regler

§ 15. De af Ulykkesforsikringsrådet i henhold til denne lov trufne afgørelser kan indankes for et appellråd, kaldet Appelrådet, bestående af sorenskriveren

formaður í tí. Landsstýrið tilnevñir 2 læknar, sum skulu lúka treytir til at virka sum embætislæknar ella yvirlæknar og 4 aðrar limir, sum landsstýrið tilnevñir fyri 4 ár ísenn eftir tilmáli frá ávikavist Føroya arbeiðarafelag, Føroya arbeiðsgevarafelag, Føroya fiskimannafelag og Føroya reiðarafelag. Landsstýrið tilnevñir harumframt tiltaksmenn fyri ráðsins limir. Tiltaksmaður sorin-skrivarans, og teir fyri læknaligu limirnar verða tilnevndir til framhalds, hinir fyri 4 ár ísenn.

2. stk. Standa atkvøður á jøvnum, hevur atkvøða formansins avgerðina.

3. stk. Avgerðir yvirráðs-ins eru endaligar.

4. stk. Útreiðslurnar av virki Yvirráðsins, her uppi í samsýning til limirnar og mögulig skrivarahjálp, ber landskassin eftir gjøllari reglum, sum landsstýrið setir.

§ 16. Freistin at skjóta avgerðir vanlukkutrygging-arráðsins inn fyri yvirráðið (appelráðið) er 3 mánað-

som formand, 2 af landsstyret udpegede læger, der skal opfylde betingelserne for at virke som embedslæger eller overlæger, samt 4 øvrige medlemmer, der udpeges af Føroya Landsstýri for 4 år ad gan-gen efter indstilling fra henholdsvis Føroya Arbeiðarafelag, Føroya Arbeiðsgevarafelag, Føroya Fiskimannafelag og Føroya Reiðarafelag. Landsstyret udpeger desuden suppleanter for rådets medlemmer, for sorenskriveren og de læge-lige medlemmers vedkommende indtil videre og for de øvrige medlemmers vedkommende for 4 år ad gangen.

Stk. 2. I tilfælde af stemmelighed er formandens stemme afgørende.

Stk. 3. Appelrådets afgørelser er endelige.

Stk. 4. Udgifterne ved rådets virksomhed, herunder eventuel sekretarbistand, afholdes af landskassen efter nærmere af landsstyret fastsatte regler.

§ 16. For indankning af Ulykkesforsikringsrådets afgørelse for appellrådet gælder en frist på 3 måneder regnet fra den dag, den

ir roknað frá tí degi av-varðandi fekk fráboðan um avgerðina.

2. stk. Er farið útum freistina, kann yvirráðið siggja burtur frá hesum, tá ið serlig grund er til tess.

pågældende har modtaget underretning om afgørelsen.

Stk. 2. Appelrådet kan se bort fra overskridelse af klagefristen, når der er særlig grund hertil.

Kapittul 4.

Fráboðan og málssupplýsing.

§ 17. Hvør tann vanlukkutilburður, sum verður hildin at bera við sær krav eftir hesi lög, skal skjótast gjørligt og í seinasta lagi, áðrenn 8 dagar eru lidnir, verða boðaður vanlukkutryggingaráðnum. Er talan um fráboðan um eina vinnusjúku og sjúku, sum kemur undir § 11, 2. stk., verður 8 daga freistin roknað frá tí degi, tá ið arbeiðsgevarin frá tí tryggjaða ella á annan hátt hevur fingið at vita, at sjúkan má haldast at vera komin av arbeiðinum.

2. stk. Ber vanlukkutilburðurin deyðan við sær, skal - sjálvt um ráðið frammanundan hevur fingið

Kapitel 4.

Anmeldelse og sagsoplysning.

§ 17. Ethvert ulykkestilstædte, som antages at ville medføre krav efter denne lov, skal snarest muligt og senest inden 8 dage anmeldes til Ulykkesforsikringsrådet. For så vidt angår anmeldelse af erhvervssygdomstilfælde og de af § 11, stk. 2, omfattede sygdomme, regnes 8-dages fristen fra den dag, da arbejdsgiveren gennem underretning fra den forsikrede eller på anden måde får kendskab til, at lidelsen må antages at være arbejdsbetinget.

Stk. 2. Medfører ulykkestilstædte døden, skal - selv om ulykkestilstædte forinden er anmeldt - underretning om dødsfaldet tilstilles Ulykkesforsik-

boð um vanlukkutilburðin - verða sagt ráðnum frá deyðanum, áðrenn 48 tímar eru lidnir frá andlátinum.

3. stk. Fráboðannarskyldan liggar á tí tryggingar-skylduga arbejdsgevara ella tí, sum hansara vegna stendur fyri virkinum. Við-víkur hetta persóni, sum sjálvur hevur tryggjað seg, boðar hesin ella eftirsit-andi frá.

4. stk. Berst vanlukkan á í útlondum, verður innan fyri nevndu freistir boðað donskum konsuláti frá, sum beinanvegin sendir van-lukkutryggingarráðnum boðini.

5. stk. Í fráboðanini eigur so gjølliga sum gjørligt at vera upplýst:

- 1) Orsókin til vanlukkutil-burðin og umstøðurnar í sambandi við hann,
- 2) hvussu til stendur við tí skadda, og hvussu long tíð gekk frá tí, at vanlukkan hendi til fyrstu læknaviðgerð,
- 3) hvor tann skaddi verður viðgjördur og av hvorjum lækna,
- 4) um tann skaddi er limur í sjúkrakassa og tá hvorjum,

ringsrådet inden 48 timer efter dødens indtræden.

Stk. 3. Anmeldelsespligten påhviler den forsikrings-pligtige arbejdsgiver eller den, som på hans vegne fo-restår pågældende virksom-hed. For så vidt angår en person, som har forsikret sig selv, foretages anmeldelse af denne eller hans efterladte.

Stk. 4. Er ulykkestilfældet indtruffet i udlandet, sker anmeldelsen inden for de nævnte frister til et dansk konsulat, der straks ind-sender den til Ulykkesfor-sikringsrådet.

Stk. 5. I anmeldelsen skal så nøjagtig som muligt op-lyses:

- 1) Arsagen til ulykkestil-fældet og de nærmere omstændigheder ved det-te,
- 2) den tilskadekomnes til-stand og det tidsrum, der hengik fra ulykke-tilfældets indtræden indtil den første læge-behandling,
- 3) på hvilket sted den til-skadekomne behandles og af hvilken læge,
- 4) om den tilskadekomne er medlem af sygekasse og

- 5) um tann skaddi er tryggjaður.
6. stk. Við fráboðanini fylgir váttað frá læknanum, sum hefur hævt viðgerðina.
7. stk. Vanlukkutryggingaráðið fyriskipar, hvørji oyðiblöð skulu nýtast til fráboðan og til tær læknaváttanir, sum krevjast til málsviðgerðina.

§ 18. Er fráboðan ikki send inn rættstundis, kann skaddi ella tey eftirsitandi kortini seta fram krav móti Føroya vanlukkutrygging ella vanlukkutryggingarráðnum, innan ein 1 árs freist er liðin frá vanlukkutilburðinum. Fyri vinnusjúkur og tær sjúkur, sum koma undir § 11, 2. stk., verður freistin rokn-að frá tí degi, tá ið skaddi gjørðist kunnugur við, at sjúkan má haldast at vera komin av arbeiði hansara. Tá ið heilt serstakar umstøður tala fyri tí, kann vanlukkutryggingarráðið siggja burtur frá hesi freist, tá ið kravið er um avlamisendurgjald ella endurgjald til eftersitandi.

- da hvilken,
- 5) om den tilskadekomne er forsikret.
- Stk. 6. Anmeldelsen led-sages af den behandelndes læges attest.
- Stk. 7. Ulykkesforsikrings-rådet foreskriver, hvilke blanketter, der skal benyttes ved anmeldelsen og ved de til sagens behandling fornødne lægeerklæringer.

§ 18. Er anmeldelse ikke indsentrert rettidigt, kan krav om erstatning dog ræses af skadelidte eller de efterladte over for Føroya Vanlukkutrygging eller Ulykkesforsikrings-rådet inden for en frist af 1 år efter ulykkestilfældets indtræden. For hvervssygdomme og de af § 11, stk. 2, omfattede sygdomme regnes fristen fra det tidspunkt, da skadelidte har fået kendskab til, at sygdommen må antages at være arbejdsbetinget. Når ganske særlige omstændigheder taler derfor, kan Ulykkesforsikringsrådet se bort fra denne frist for så vidt angår krav på invaliditetserstatning eller erstatning til

efterladte.

§ 19. Tá ið ráðið viðvíkjandi fráboðaðum vanlukkutilburði hevur sagt þörtunum frá, at málið má haldast at vera endað, utan at vanlukkutilburðurin hevur havt avleiðingar, sum gevar rætt til endurgjald eftir § 36, kann krav vegna vanlukkutilburðin ikki verða gjort seinri enn 1 ár eftir frásagnardagin, utan so at ráðið metir, at heilt serstakar umstøður tala fyri tí. Samsvarandi regla hevur gildi, tá ið tað kemur til krav um endurgjald sambært § 45, tá ið ráðið hevur sagt þörtunum frá, at málið má haldast at vera endað, av tí at tann avvarðandi ikki kann ætlast at hava nakran eftirsitandi, sum hevur rætt til endurgjald eftir § 45.

2. stk. Um vanlukkutilburður, ið er fráboðaður ráðnum, ikki fær verðið avgjördur av grundum, sum eru orsakaðar av viðurskiftum hansara, ið hevur rætt til endurgjalds, fellur kravið burtur, tá ið 3 ár eru liðin frá tí degi, vanlukkan hendi.

§ 19. Når Ulykkesforsikringsrådet med hensyn til et anmeldt ulykkestilfælde har tilkendegivet parterne, at sagen må anses for afsluttet, uden at ulykkesstilfældet har medført følger, der berettiger til erstatning efter § 36, kan krav i anledning af ulykkestilfældet ikke rejses ud over 1 år efter tilkendevelsens dato, medmindre rådet skønner, at ganske særlige omstændigheder taler derfor. Tilsvarende regel gælder, for så vidt angår krav på erstatning i henhold til § 45, når rådet har tilkendegivet parterne, at sagen må anses for afsluttet, fordi pågældende ikke kan antages at have efterladt sig nogen efter § 45 erstatningsberettiget person.

Stk. 2. Såfremt afgørelse af et for rådet anmeldt ulykkestilfælde ikke kan træffes af grunde, der skyldes den erstatningsberettigedes forhold, bortfalder kravet, når 3 år er forløbet efter dagen for ulykkestilfældet.

§ 20. Ráðið hevur rætt til frá arbeiðsgevaranum, arbeiðsfólkum, sjúkrakassa - ella sjúkrafelagsnevndum, kommunum, löggreglu, skattamyndugleikum og øðrum almennum myndugleikum, Føroya lívstrygging og øðrum avvarðandi her uppi í heilsubótarstovum, sjúkrahúsum, viðgerandi læknum o.ø. at biðja um og fáa allar upplýsingar, sum hava týdning, heruppi í sjúkradagbøkur og tað, sum har til hoyrir, ella avrit av hesum, so eisini at krevja löggreglu-frágreiðing gjørda, og til at krevja rættarforhoyr tikið samsvarandi § 1018 i "Lov for Færøerne om rettens pleje" (rættargangslög fyri Føroyar), og fáa útskrift úr tí.

2. stk. Eisini hevur ráðið rætt til at krevja líkuppskurð gjørðan eftir reglunum um lögligar líkuppskurðir. Viðurlagið fyri at gera líkuppskurðir og fyri medvirkan embætislæknans til hetta, ásetir landsstyrið eftir tilráðing frá ráðnum.

§ 21. Skaddi skal sum skjótast eftir vanlukkutilburðin lata seg kanna av

§ 20. Ulykkesforsikringsrådet er berettiget til af arbejdsgivere, ansatte, sygekasse- eller sygeforeningsbestyrelser, kommuner, politiet, skattemyndiger og andre offentlige myndigheder, Føroya Lívstrygging og andre vedkommende, herunder klinikker, sygehuse, behandlende læger m.v. at begære og få enhver oplysning, der er af betydning, herunder hospitalsjournaler, og hvad dertil hører, eller afskrifter af samme, samt til at forlange opdagelse af politirapport og afholdelse af retsligt forhør i overensstemmelse med § 1018 i lov for Færøerne om rettens pleje og få udskrift heraf.

Stk. 2. Endvidere er rádet berettiget til at forlange obduktion foretaget efter reglerne om lovmæssige obduktioner. Vederlaget for obduktionens foretagelse og for embedslægens medvirken hertil fastsættes af landsstyret efter indstilling fra rádet.

§ 21. Tilskadekomne skal snarest muligt efter ulykestilfældets indtræden

lækna og síðan geva seg undir ta læknaviðgerð ella ta uppvenjing, sum læknin ella ráðið heldur vera fyri neyðini. Tann skaddi hevur skyldu til eftir avgerð ráðsins at geva seg undir læknakanning hjá læknum, sum ráðið visir á, og um neyðugt innlegging til kannningar. Somuleiðis er hann skyldugur at lata seg arbeiðsroyna, tá honum er boðað, og at móta fyri ráðnum til tess at geva frágreiðing.

2. stk. Føroya vanlukkutrygging skal rinda allar ferðaútreiðslur, sum möguliga standast av, at skaddilýkur sínar skyldur eftir 1. stk. Felagið skal harafturat veita endurgjald fyri próvfördan arbeiðsinn-tökumiss, um skaddi hevur verið frá arbeiði 2 tímar í minsta lagi. Sum grundarlag undir tímainnlöguni verður tann ársinntøkan nýtt, sum ásett er í hesi lög, sbr. § 51. 1. stk.

§ 22. Vanlukkutryggingaráðið kann heita á tann skadda um í arbeiði sínum at hava slikt fyri

lade sig undersøge af en læge og derefter gennemgå den lægebehandling eller den optræning, som lægen eller ulykkesforsikringsrådet finder nødvendig. Tilskadekomne skal endvidere efter rådets bestemmelse lade sig undersøge af læger, udpeget af rådet, om fornødent i forbindelse med indlæggelse til observation. Han skal endvidere lade sig arbejdsprøve og efter indsigtelse give møde for rådet til at afgive forklaring.

Stk. 2. Føroya Vanlukkutrygging skal afholde rejseudgifter, der eventuelt er forbundne med tilskadekomnes opfyldelse af pligter efter stk. 1. Selskabet skal endvidere yde erstatning for dokumenteret tab af arbejdsfortjeneste, såfremt arbejdsfraværet er af mindst 2 timers varighed. Som grundlag for beregningen af timefortjenes-ten anvendes den i denne lov fastsatte årsfortjene-ste, jfr. § 51. stk. 1.

§ 22. Ulykkesforsikringsrådet kan henstille tilskadekomne, at han under arbej

lit, sum verður hildið at hjálpa til tess, so at tað slepst undan, at ein vinnusjúka versnar ella kyknar uppaftur. Harumframt kann ráðið heita á hann um heilt at halda sær frá at gera ávis arbeiði, um so er, at hetta er neyðugt til tess at forða vinnusjúkuni at versna ella kykna uppaftur. Tílikar áheitanir kunnu verða givnar fyri bráðfeingi ella altið. Áheitanir skulu verða givnar tí avvarðandi í inn-skriðum brævi við frágreiðing um tær rættaravleiðingar, sum standast av, ikki at gera eftir teimum.

2. stk. Førir ein áheitan til inntökumiss hjá tí skadda, kann ráðið gera av, at honum skal vera veitt samsýning fyri inn-tökumissin í tiðini, til endurgjald fyri minkað arbeiðsföri verður ásett. Ráðið skilar til í avgerð sini um hetta, hvussu nögv og á hvønn hátt samsýningin verður.

§ 23. Ger tann skaddi ikki eftir teimum í §§ 21 og 22 umrøddu krøvum ella áheit-

dets udførelse iagttager sådanne forsigtighedsregler, som skønnes egnede til forebyggelse af en erhvervssygdoms forværrelse eller genopblussen. Endvidere kan rádet henstille til tilskadekomne, at han ikke udfører bestemte arbejder, såfremt dette er påkrævet for at forhindre sygdommens forværrelse eller genopblussen. Henstillingerne kan gives som midlertidige eller varige. Henstillingerne skal meddeles tilskadekomne i anbefalet brev med vejledning om de retslige følger, såfremt henstillingen ikke efterkommes.

Stk. 2. Medfører en henstilling indtægtstab for tilskadekomne, kan rádet bestemme, at der skal ydes ham en godgørelse i anledning af det opståede indtægtstab i tiden indtil afgørelse træffes om erstatning for forringelse af erhvervsevnen. Rådet anfører i sin afgørelse herom, på hvilken måde og med hvilket beløb godtgørelsen skal ydes.

§ 23. Efterkommer tilskadekomne ikke de i §§ 21 og 22 omhandlede krav eller hen-

anum, ella tálmar hann fyri grøðing við ikki at gera eftir tí, sum honum er álagt, kann ráðið gera av, at hann missir rætt sín til endurgjald heilt ella fyri ein part.

2. stk. Á sama hátt kunnu tey eftirsitandi spilla fyri krøvum sínum, um tey seta seg ímóti líkuppskurði, sum ráðið hevur kravt.

§ 24. Vanlukkutryggingaráðið ásetir gjøld fyri tær læknaváttanir, sum vanliga koma fyri, tá málini verða viðgjørd.

2. stk. Útreiðslurnar til læknaváttanir og líkuppskurðir, sum neyðug eru til upplýsingar í máli, sum sambært hesi lóg er lagt fyri ráðið, og sum verða kravd av hesum ella Føroya vanlukkutrygging, verða goldnar av Føroya vanlukkutrygging.

stillinger, eller modarbejder han sin helbredelse ved til sidesættelse af givne forskrifter, kan ulykkesforsikringsrådet bestemme, at hans ret til erstatning heit eller delvis fortokes.

Stk. 2. Såfremt de efterladte modsætter sig obduktion, kan rádet bestemme, at erstatningen skal bortfalde.

§ 24. Ulykkesforsikringsrådet fastsætter takster for de under sagernes behandling almindeligt forekommende lægeattester.

Stk. 2. Udgifterne til lægeattester og obduktioner, som er fornødne til oplysning af en for Ulykkesforsikringsrådet i medfør af denne lov indbragt sag afholdes af Føroya Vanlukkutrygging.

5. kapittul.
Veitingarnar.

§ 25. Veitingarnar eftir hesi lög eru, umframt sjúkuviðgerð o.a. undir ávísum umstøðum,
1) dagpeningur,
2) avlamisendurgjald,
3) endurgjald til eftirsit-
andi,
4) jarðarfærðarhjálp.

§ 26. Tað liggur á trygg-
ingarfelagnum at bera út-
reiðslurnar av at útvega
protesur, brillur og tilik-
ar hjálparlutir eins og
sjúkravognar, sum - meðan
málið er til viðgerðar -
ráðið heldur vera neyðugar
til tess at tryggja úrslit-
ini av sjúkuviðgerðini,
minka um avleiðingarnar av
vanlukkutilburðinum ella
neyvari at áseta avlamis-
stigið.

2. stk. Um skaddi, tá ið
hann fekk skaðan, nýtti
eitt av teimum tólum, sum
nevnd eru í 1. stk., og
hetta skaddist við skaða-
tilburðin, liggur tað somu-
leiðis á tryggingarfelagnum
at bera útreiðslurnar av at
væla um ella möguliga end-
urnýggja

Kapitel 5.
Ydelserne.

§ 25. Ydelserne efter denne
lov består, foruden i syge-
husbehandling m.m. under
visse forhold i
1) dagpenge,
2) invaliditetserstatning,
3) erstatning til efterlad-
te,
4) begravelseshjælp.

§ 26. Det påhviler forsik-
ringsselskabet at afholde
udgifterne til anskaffelse
af proteser, briller og
lignende hjælpemidler samt
sygevogne, som - medens
sagen er under behandling -
af Ulykkesforsikringsrådet
skønnes fornødne til at
sikre sygebehandlingens
resultater, formindske
ulykkestilfældets følger
eller nøjere bestemme inva-
liditetens grad.

Stk. 2. Såfremt tilskade-
komne under tilskadekomsten
anvendte et af de under
stk. 1 nævnte hjælpemidler,
og dette er blevet beskadi-
get som følge af ulykkes-
tilfældet, påhviler det
ligeledes forsikringssel-
skabet at afholde udgifter-

hjálparlутин.

3. stk. Í tann mun, tað ikki liggur á sjúkrakassa (sjúkrafelag) at bera útreiðslurnar til hetta sambært viðtökum sínum, liggur tað á tryggingarfelagnum at bera útreiðslurnar til sjúkuviðgerð og uppvenjing, tá ið ráðið - meðan málið er til viðgerðar - heldur sjúkuviðgerðina ella uppvenjingina vera neyðuga til tess at fáa sum bestu heilsubót.

§ 27. Rættur til dagpening er treytaður av, at arbeidsförið er minkað.

2. stk. Tílik minkan roknast at vera, so leingi tann skaddi vegna skaðan ikki er færur fyri at taka uppaftur arbeidi sitt í mest sum sama mun sum áður.

3. stk. Dagpeningur verður ikki veittur börnum hjá arbeidsgevaranum, um so er, at börnini búgva heima, og vanlukkutilburðurin er hendur, áðrenn tey eru fylt 14 ár.

§ 28. Dagpeningurin tekur við 3. dag eftir, at skaða tilburðurin hendi.

2. stk. Dagpeningurin skal um gjørligt verða goldin tí

ne til reparation, eventuelt fornyelse af hjælpemidlet.

Stk. 3. I det omfang, hvori det ikke påhviler en sygekasse (sygeførening) at afholde udgifterne hertil i henhold til dens vedtægt, påhviler det forsikringsselskabet at afholde udgifterne til sygebehandling og opträning, når rádet - medens sagen er under behandling - skønner sygebehandlingen eller opträningen fornøden til at opnå den bedst mulige helbredelse.

§ 27. Retten til dagpenge er betinget af erhvervsevnens forringelse.

Stk. 2. Sådan forringelse anses at være til stede, så længe tilskadekomne på grund af skaden ikke er i stand til at genoptage sit arbejde i væsentligt samme omfang som tidligere.

Stk. 3. Dagpenge ydes ikke til arbejdsgiverens hjemmaværende børn, såfremt det dem overgæde ulykkestilfælde er indtruffet inden deres fyldte 14 år.

§ 28. Dagpengene løber fra den 3. dag efter ulykkes tilfældets indtræden.

Stk. 2. Dagpengene skal så vidt muligt betales den

skadda hvønn friggjadag aftaná við tí upphædd, hann eiger á, fyrí ta farnu vikuna, fyrstu ferð fyrsta friggjadag eftir tann dag, tá ið rætturin til dagpenning hevur tikið við.

3. stk. Dagpeningur verður ikki latin fyri tíðarskeið, tá ið hin tryggjaði eiger dagpening eftir dagpeningalóggávuni, ella eftir lóggávuni um lønjavningargrunn fiskimanna.

§ 29. Dagpeningurin er 3/4 av daglønnini hjá tí skadda, roknað eftir minstuløn fiskimanna, sbr. § 51.

§ 30. Ber vanlukkutilburðurin ikki við sær krav um avlamisendurgjald, heldur gjalding av dagpeninginum uppat, so skjótt sum treytirnar fyri hesum eftir § 27 detta burtur.

2. stk. Ber tilburðurin við sær krav um avlamisendurgjald, verður dagpeningur eftir teimum í § 27 settu·treytum goldin framleiðis til tann dagin, ráðið ger av spurningin um avlami.

3. stk. Ber tilburðurin deyða við sær, verður dagpeningur goldin eftir somu treytum til deyðadagin.

forsikrede bagud hver fredag med det ham tilkommende beløb, første gang den første fredag efter den dag, på hvilken retten til dagpenge er indtrådt.

Stk. 3. Der ydes ikke dagpenge i perioder, hvori der tilkommer forsikrede dagpenge i henhold til dagpengegivningen eller i henhold til lovgivningen om fiskernes lønreguleringsfond.

§ 29. Dagpengene udgør 3/4 af den tilskadekomnes dagløn, beregnet efter den for fiskerne gældende mindsteløn, jfr. § 51.

§ 30. Medfører ulykkestilfældet ikke krav på erstatning, ophører dagpengene at løbe, så snart betingelserne for samme efter § 27 bortfalder.

Stk. 2. Medfører tilfældet krav på invaliditetserstatning, vedbliver dagpengene under de i § 27 foreskrevne betingelser at løbe indtil dagen for rådets afgørelse af invaliditetsspørgsmålet.

Stk. 3. Medfører tilfældet døden, løber dagpengene under samme betingelser indtil dødsdagen.

§ 31. Hevur tað almenna eitt tíðarskeið, sum dagpeningur seinni verður játtaður fyri eftir hesi lög, veitt hjálp, kann tað almenna krevja, at Føroya vanlukkutrygging av tí upphædd, sum viðkomandi hevur rätt til í dagpeningi, rindar sær til fullnaðar fyri ta veittu hjálp, tó ikki meir enn dagpeningsupphæddin er. Bert hjálp, sum er veitt til tess at bøta um trøngd, sum er orsakað av tí, at eingin dagpeningur varð goldin, kann krevjast endurrindað.

2. stk. Hevur sjúkrakassi (sjúkrafelag) veitt dagpening fyri eitt tíðarskeið, sum seinri verður játtaður dagpeningur fyri eftir hesi lög, verður ásetingin í 1. stk. at galda á samsvarandi hátt. Sama er, tá ið sjúkrakassi rindar dagpening eftir sjúkralønarskipan, sum ikki heimilar rätt til sjúkraløn saman við dagpeningi eftir hesi lög.

§ 32. Tryggingarfelagið hevur rätt til um tað mundið, tá ið rætturin til dagpening kann koma í gildi, at krevja, at tann skaddi

§ 31. Er der ydet hjælp af det offentlige i et tidsrum, for hvilket der senere tilstás dagpenge efter denne lov, kan det offentlige af Føroya Vanlukkutrygging kræve af det pågældende tilkommende beløb at få indbetalt et til den ydede hjælp svarende dagpengebeløb til dækning af hjælpen, dog ikke mere end dagpenge for samme tidsrum. Der kan kun kræves dækning af hjælp, der er ydet i anledning af den ved dagpengenes udblivelse forårsagede trang.

Stk. 2. Er der af sygekasse (sygeførelse) ydet dagpenge i et tidsrum, for hvilket der senere tilstás dagpenge efter denne lov, finder bestemmelsen i stk. 1 tilsvarende anvendelse. Det samme gælder, når en sygekasse udbetaler dagpenge i henhold til sygelønsordning, der ikke hjemler ret til sygeløn samtidig med udbetaling af dagpenge efter denne lov.

§ 32. Forsikringsselskabet er berettiget til ved den tid, da dagpengeretten kan indtræde, at kræve, at den tilskadekomne fremsender

sendir felagnum læknaváttan til upplýsingar um, at brekið er volt av tí van-lukkutilburði, sum skotið er til, og at treytirnar fyri rætti til dagpening eru loknar. Felagið skal gjalda hesa læknaváttan.

Stk. 2. Felagið hevur rætt til at krevja nýggja læknaváttan senda sær hvørja viku ímóti at rinda tað gjald, sum er ásett fyri hesar læknaváttanir.

§ 33. Tað liggur á trygg- ingarfelagnum at siga ráðn- um frá, hvussu leingi og hvussu nógvan pening tað í hvørjum einstökum føri hev- ur goldið í dagpeningi.

§ 34. Tá ið arbeiðsgevari veitir tí skadda fulla ar- beiðssamsýning, hóast tann skaddi ikki er førur fyri at taka arbeiði sitt upp- aftur í mest sum sama mun sum undan vanlukku- tilburðinum, sbr. § 27, hevur hann rætt til at fáa dagpeningin hjá tí skadda fyri tað tíðarskeið, sum nú varir. Er dagpeningurin meiri enn samsýningin, eigur tann skaddi krav um tað, sum av loypur.

lægeerklæring til selskabet til oplysning om, at lidel- sen er forvoldt ved det þárabte ulykkestilfælde, og at betingelserne for dag- pengerten er til stede. Denne lægeerklæring betales af selskabet.

Stk. 2. Selskabet er beret- tiget til at forlange for- nyet lægeerklæring frem- sendt hver uge mod at yde den for disse lægeerklærin- ger fastsatte betaling.

§ 33. Det påhviler forsik- ringsselskabet at give Ulykkesforsikringsrådet underretning om, hvor lange og med hvilket beløb, det i hvert enkelt tilfælde har udbetalt dagpenge.

§ 34. Når en arbejdsgiver yder den tilskadekomne fuldt arbejdsvederlag, skønt den tilskadekomne ikke er i stand til at gen- optage sit arbejde i væ- sentligt samme omfang som før ulykkestilfældet, jfr. § 27, er han berettiget til for det pågældende tidsrum at oppebære tilskadekomnes dagpenge. Udgør dagpengene mere end vederlaget, har tilskadekomne krav på det overskydende beløb.

§ 35. Tá ið eitt ár er um-liðið eftir vanlukkutilburðin, skal ráðið um gjör-ligt gera av, um tann skaddi eigur krav um avlam-isendurgjald.

2. stk. Tá ið umstøðurnar tala fyri hesum, kann ráðið tó freista avgerðini, tó ikki út um 3 ár eftir van-lukkutilburðin.

§ 36. Avlamisendurgjald verður veitt fyri ein part sum endurgjald fyri miss av arbeiðsföri og fyri ein part sum endurgjald fyri varandi mein.

§ 37. Hevur ein vanlukku-tilburður ført til minkan av arbeiðsföri hjá tí skadda, at vinna sær inntøku við arbeiði, eigur hann endurgjald fyri miss av arbeiðsföri. Endurgjald verður tó ikki latið, um missurin av arbeiðsförinum er minni enn 15%.

2. stk. Tá mett verður um miss av arbeiðsförinum, skal ráðið geva gætur, um möguleiki er fyri, hjá tí skadda, at útvega sær inn-

§ 35. Når der er forløbet 1 år efter ulykkestilfældet, skal Ulykkesforsikringsrådet så vidt muligt træffe afgørelse af, om der tilkommer en tilskadekommen krav på invaliditetserstatning.

Stk. 2. Når omstændighederne taler derfor, kan rådet dog udsætte afgørelsen, i intet tilfælde dog ud over 3 år efter ulykkestilfældets indtræden.

§ 36. Invaliditetserstatning ydes dels i form af erstatning for tab af erhvervsevne og dels i form af erstatning for varigt mén.

§ 37. Har et ulykkestilfælde medført nedsættelse af skadelidtes evne til at skaffe sig indtægt ved arbejde, tilkommer der ham erstatning for tab af erhvervsevne. Erstatning ydes dog ikke, såfremt erhvervs-evtabet er mindre end 15%.

Stk. 2. Ved bedømmelsen af erhvervsevtabet skal rådet tage hensyn til skadelidtes muligheder for at skaffe sig indtægt ved så-

tøku við tilík arbeiði, sum hildið verður rímiligt, kann krevjast av honum eftir fórimuni, útbúgving, aldri og möguleika fyri vinnuligari endurútbúgving og uppvenjing.

3. stk. Renta verður veitt framhaldandi, uttan so, at hon verður kapitaliserað eftir reglunum í § 42.

4. stk. Missir persónur allan vinnuförleika, verður framhaldandi veitingin um árið 3/4 av ársløn hansara, sbr. § 51, og minkar vinnuförleikin, verður veitingin ásett lutfallsvís.

5. stk. Tað árliga gjaldið verður útgoldið við 1/12 um mánaðin frammanundan og byrjar, tá avgerðin er tики, uttan so at ráðið heldur, at serstakar umstøður tala fyri eini aðrari byrjunarstund.

6. stk. Siðst í mánaðinum, tá ein, ið hevur rætt til endurgjald, fyllir 67 ár, verður tann framhaldandi veitingin at gjalda eina ferð med alla, sum svarar til 2 ferður ta árligu veitingina eftir 4. stk. Er ein, ið hevur rætt til endurgjald, tá avgerðin verður tiki, fyltur 67 ár, verður endurgjaldið útgoldið sum viðmerkt í 1. pkt.

dant arbejde, som med rime-lighed kan forlanges af ham efter hans evner, uddannel-se, alder og muligheder for erhvervsmæssig omskoling og opträning.

Stk. 3. Rente tilkendes som løbende ydelse, medmindre den kapitaliseres efter reglerne i § 42.

Stk. 4. Ved fuldstændig tab af erhvervsevnen udgør den løbende ydelse årlig 3/4 af skadelidtes ársløn, jfr. § 51, og ved nedsættelse af erhvervsevnen en forholds-mæssig del heraf.

Stk. 5. Den årlige ydelse udbetales med 1/12 månedlig forud og løber fra tids-punktet for afgørelsen, medmindre rådet skønner, at særlige omstændigheder ta-ler for et andet tids-punkt.

Stk. 6. Fra udgangen af den måned, hvor den erstat-ningsberettigede fylder 67 år, afløses den løbende på ydelse af et engangsbeløb 2 gange den årlige ydelse efter stk. 4. Er den er-statningsberettigede på tidspunktet for afgørelsen fyldt 67 år, udbetales er-statningen som anført i 1. pkt.

§ 38. Hevur ein vanlukku-
tilburður borið skadda var-
andi og ikki smávegis skaða
av medicinskum slag, eiger
hann at fáa endurgjald fyri
varandi mein. Endurgjald
verður tó ikki latið, um
meinstigið verður ásett til
minni enn 5%.

2. stk. Ráðið ásetir mein-
stigið grundað á tað med-
icinska slagið og stöddina
av skaðanum og við fyrilliti
til teir vansar í tí per-
sónligu tilveruni hjá
skadda, sum skaðatilburður-
in er atvoldin til.

3. stk. Endurgjald fyri
varandi mein verður ásett
sum ein kapitalupphædd, sum
við einum meinstigi upp á
100% verður 1,5 ferðir min-
stuløn fiskimanna. Við
lægri avlamisstigum verður
upphæddin niðursett lut-
falsliga. Ráðið kann í ser-
ligum fórum hækka
meinendurgjaldið, tó ikki
við meira enn 20%.

§ 39. Um so er, at rentan
smb. § 37 verður ásett
eftir avlamisstiginum 50%
ella meiri, so verður hon
goldin frá tí degi, tá ið
dagpeningur heldur uppat. Í
øllum øðrum fórum verður

§ 38. Har et ulykkestilfæl-
de påført skadelidte varigt
og ikke ubetydelig skade af
medicinsk art, tilkommer
der ham erstatning for va-
right mén. Erstatningen ydes
dog ikke, såfremt méngaden
fastsættes til mindre end
5%.

Stk. 2. Rådet fastsætter
méngaden på grundlag af
skadens medicinske art og
omfang og under hensyn til
de af ulykkestilfældet for-
voldte ulemper i skadelid-
tes personlige livsførel-
se.

Stk. 3. Erstatning for va-
right mén fastsættes som et
kapitalbeløb, der ved en
méngad på 100% udgør 1,5
gange fiskernes mindsteløn.
Ved lavere méngader ned-
sættes beløbet forholdsma-
sigt. Rådet kan i særlige
tilfælde forhøje ménerstat-
ningen, dog ikke med mere
end 20%.

§ 39. For så vidt renten
ifølge § 37 fastsættes
efter en invaliditetsgrad
på 50% eller derover,
begynder den at løbe fra
den dag, da dagpengene
ophører. I alle andre

hon goldin frá tí degi,
ráðið hevur avgjört spurn-
ingin um avlami.

tilfælde begynder den at
løbe fra dagen for rådets
afgørelse af invaliditets-
spørgsmålet.

§ 40. Rentunjótari hevur
skyldu til at siga ráðnum
frá hvørjari broyting i
viðurskiftum hansara, sum
kann ætlast at bera við
sær, at rentan verður lækk-
að ella fellur burtur, eins
og ráðið skal geva tí gæt-
ur, um slik broyting verð-
ur.

2. stk. Ráðnum er heimilað
at senda ein ella fleiri
serkönar til at hava eftir-
lit á staðnum við arbeiðs-
förinum hjá rentunjótaranum
ella at stevna rentunjótar-
anum til eftirlit. Um so
er, at rentunjótarin tálmar
kanning ráðsins, kann ráð-
ið, tá ið tað heldur líkt
vera til, at avgerðin verð-
ur tann, at rentan skal
verða tikin av ella lækkað,
bráðfeingis steðga gjalding
av rentuni heilt ella fyri
ein part. Útreiðslurnar av
eftirliti ber tryggingar-
felagið.

3. stk. Hevur rentunjótari,
tó at hann visti betur,
sbr. 1. stk., av órættum
fingið rentu sambært hesi
lög, skal tann peningur,
sum er fingin av órættum,

§ 40. Det påhviler en ren-
tenyder at meddele Ulykkes-
forsikringsrådet underret-
ning om enhver forandring i
hans forhold, som kan for-
modes at medføre nedsættel-
se eller bortfald af ren-
ten, ligesom rådet skal
være opmærksom på, om sådan
forandring indtræder.

Stk. 2. Rådet er bemyndiget
til at udsende en eller
flere sagkyndige til at
udøve kontrol på stedet med
hensyn til rentenyderens
erhvervsevne eller indkalde
rentenyderen til kontrol.
For så vidt rentenyderen
vanskliggør rådets under-
søgelse, kan rådet, når det
anser det for sandsynligt,
at afgørelsen vil komme til
at gå ud på, at renten skal
inddrages eller nedsættes,
midlertidig standse udbeta-
lingen af renten helt eller
delvis. Udgifterne til kon-
trol afholdes af forsik-
ringssselskabet.
Stk. 3. Hvis en rentenyder
mod bedre vidende, jfr.
stk. 1, überettiget har
oppebåret rente i henhold
til nærværende lov, vil det

eftir gjøllari avgerð ráðs-ins verða afturgoldin av honum, möguliga av deyðs-búgvi hansara.

Stk. 4. Metir ráðið, at tær umstøður, sum vóru avger-andi, tá ið rentan var ásett, eru munandi broytt-ar, verður rentan at hækka, lækka ella taka av, alt eftir broytingunum, sum hendar eru. Tilíkar broyt-ingar av rentuni kunnu tó ikki verða gjørðar, tá ið 5 ár eru liðin frá tí, at rentan fyrstu ferð varð ásett, utan so at ráðið í tí einstaka fórinum metir, at endaliga avlamisstigið ber ikki til at áseta tá; um so er, setir ráðið, áðr-enn tað nevnda tíðarskeiðið er liðið, eina freist til uppafturtøku av málignum til endaliga avgerð.

§ 41. Verður ráðið, t.d. við fráboðan frá ørum myndugleikum, teimum av-varðandi hjá rentunjótaran-um ella ørum einstakling-um gjört vart við, at rentunjótari ikki eigur at hava ræði á tí rentu, honum

beløb, der med urette er oppebåret, efter rådets nærmere bestemmelse være at erstatte af pågældende, eventuelt hans dødsbo.

Stk. 4. Skønner rådet, at de omstændigheder, der har været bestemmende for fast-sættelsen af renten, har forandret sig i væsentlig grad, bliver renten at for-høje, ned sætte eller ind-drage under hensyn til de indtrufne forandringer. Sådanne forandringer i renten kan dog ikke finde sted, når der er forløbet 5 år efter rentens første fastsættelse, medmindre rådet i det enkelte til-fælde skønner, at den ende-lige invaliditetsgrad ikke kan fastsættes på det på-gældende tidspunkt; i så fald fastsætter rådet inden udløbet af nævnte periode en frist for genoptagelse af sagen til endelig afgørelse.

§ 41. Bliver Ulykkesforsik-ringsrådet, f. eks. gennem meddelelser fra andre myn-digheder, rentenyderens pårørende eller andre pri-vate, opmærksom på, at en rentenyder ikke bør have dispositionsret over den

er játtað, tekur tað eftir álitandi kannan av viðurskiftunum avgerð um, á hvønn hátt hann skal njóta gott av rentuni, við tað, at Ráðið um neyðugt, skipar so fyri, at rentunjótarin missir figgjarræðið.

2. stk. Reglurnar í 1. stk. verða á samsvarandi hátt nýttar um dagpening eftir hesi lög.

§ 42. Um rentan er roknað eftir avlamisstigi 50% ella meiri, kann árliga rentan ella partur av henni, tá ið tann, sum rætt hevur til rentuna, biður um tað, verða broytt til peningsupphædd. Peningsupphæddin verður ognarbundin í yvirformyndari Føroya og kann, renta undantikin, ikki uttan samtykki vanlukkuttrygg- ingarráðsins verða útgoldin tí, sum rættin hevur, til fritt at ráða yvir. Tað er heimilt at Treyta tilíkt samtykki av veðtrygd í føstum ella øðrum ognum, sum peningurin skal nýtast til.

Stk. 2. Um rentan er roknað eftir avlamisstigi, ið er minni enn 50%, skal rentan

ham tilkendte rente, træffer rådet efter en betryggende undersøgelse af forholdene bestemmelse om, på hvilken måde renten skal komme pågældende til gode, idet det om fornødent drager omsorg for, at rentenyderen umyndiggøres.

Stk. 2. De i stk. 1 indholdte regler finder tilsvarende anvendelse på dagpenge efter denne lov.

§ 42. Såfremt renten er beregnet efter en invaliditetsgrad af 50% eller derover, kan den årlige rente eller en del af denne, når den renteberettigede ønsker dette, omsættes til et kapitalbeløb. Beløbet båndlægges i Færøernes Overformynderi, og kan med undtagelse af rente kun udbetales den berettigede til fri udbetaling med samtykke fra Ulykkesforsikringsrådet. Et sådant samtykke kan betinges af, at det frigivne beløb sikres ved pant i faste ejendomme eller andre aktiver, som pengene skal anvendes til.

Stk. 2. Såfremt renten er beregnet efter en invaliditetsgrad af mindre end 50%,

vanliga, og tað uttan at samtykt krevst frá tí, sum rætt eigur til hennara, verða broytt til peningsupphædd. Upphæddin verður vanliga goldin tí, sum rættin hevur til hana, fritt at ráða yvir, men ráðið kann, um tað metir hetta at vera óráð, sbr. § 41 taka avgerð um, at upphæddin skal vera ognarbundin, sbr. 1. stk. ella á annan hátt koma viðkomandi at gagni.

3. stk. Gjöllari reglur um umbroyting av rentu til peningsupphædd fer landsstýrið at seta eftir tilráðing frá ráðnum. Tá ið hesar reglur verða settar, skal verða litið at aldri hins skadda, hvussu langt tað er síðan, vanlukkan barst á, og at avlamisstiginum. Er avlamisstigið 15% ella minni, verður peninguppshæddin 7½ ferðir støddina á rentuhæddini, er avlamisstigið 18%, verður hon 8 1/4 ferðir, og er avlamisstigið 20% 8½ ferðir støddina á rentuni. Tá ið avlamisstigið er meira enn 20%, verður peningsupphæddin fyri tann partin, sum svarar til 20%,

skal renten normalt, og uden at den renteberettigedes samtykke kræves, omsættes til et kapitalbeløb.

Beløbet udbetales normalt den berettigede til fri rædighed, men rádet kan såfremt dette skønnes utilrådeligt, jfr. § 41, træffe bestemmelse om, at beløbet skal båndlægges, jfr. stk. 1, eller komme pågældende til gode på anden måde.

Stk. 3. De nærmere regler for omsætningen af rente til kapital fastsættes af landsstyret efter indstilling af rádet. Der skal ved fastsættelsen af disse regler være at tage hensyn til den tilskadekomnes alder, længden af den tid, der er forløbet siden ulykkens indtræden, og invaliditets størrelse. Ved invaliditeter på 15% og derunder udgør kapitalbeløbet 7½ gange rentens størrelse, ved invaliditeter på 18% udgør den 8 1/4 gange og ved invaliditeter på 20% 8½ gange rentens størrelse. Ved invaliditeter på over 20% udgør kapitalbeløbet for den dels vedkommende,

8½ ferðir rentuna og fyri tann partin, sum liggur har omanfyri, verður upphæddin tann, sum ein lívrenta, ið svarar til hin partin av rentuni, fæst til keyps fyri í Føroya lívstrygging. Peningsupphæddin skal tó ongantið fara uppum ta upp hædd, sum ein lívrenta, ið svarar til ta fastløgdu rentuna, fæst til keyps fyri í Føroya lívstrygging.

4. stk. Broyting av rentuni til peningsupphædd verður gjørd við grundarlagi í stødd rentunar á broytingardegnum.

§ 43. Verður sannað, at arbeiðsföri hjá avlamingi er munandi minni enn ætlað um tað mundið, tá ið broytingin av rentu til peningsupphædd fór fram, er ráðnum heimilt, sbr. tó § 40, stk. 4, síðsta punktum, i fórum, har ið umstøðurnar annars mæla til tess, at veita honum árliga rentu, sum er munurin millum ta rentu, sum broytingin til peningsupphædd er gjørd eftir, og ta rentu, sum svarar til tað hægra avlamisstigið, sum seinni varð funnið. Tann rentan, sum soleiðis

der svarer til 20%, 8½ gange renten og for den overskydende del højst det beløb for hvilket, der i Førøya Livstrygging kan købes en livrente, der svarer til den øvrige del af renten. Kapitalbeløbet kan dog ingen sinde overstige det beløb, for hvilket der i Førøya Livstrygging kan købes en livrente, der svarer til den fastsatte rente.

Stk. 4. Omsætning af renten til kapital finder sted på grundlag af rentens størrelse på omsætningstidspunktet.

§ 43. Godtgøres det, at en invalids erhvervsevne er væsentligt ringere end forudsat på det tidspunkt, da omsætningen af renten til kapitalbeløb har fundet sted, kan Ulykkesforsikringsrådet jfr. dog § 40, stk. 4, sidste punktum, i tilfælde, hvor omstændighederne iøvrigt taler derfor, tillægge pågældende en årlig rente, der udgør forskellen mellem den rente, efter hvilken omsætningen til kapitalbeløb er foretaget, og den til den senere konstaterede højere invali-

er játtað, kann undir teimum treytum, sum nevndar eru í § 42, verða broytt til peningsupphædd, og verður tá farið eftir øllum avlaminum.

§ 44. Tann peningsupphædd, sum veitt verður persónum, ið ikki hava sjálvræði, kemur teimum til gagns á tann hátt, sum ráðið ger av. Hvæt viðvíkur persónum, ið hava sjálvræði, verður vist til § 42, 1. og 2. stk.

2. stk. Tað liggur á kommunustýrinum og lögregluni at veita ráðnum hjálp, tá ið endurgjaldspeningur skal verða goldin og settur.

§ 45. Stendst deyði av vanlukkutilburðinum, eiga tey, ið eftir sita, endurgjald eftir hesum reglum:

- 1) Hjúnafelagi eigur, tá ið hjúnini voru gift, áðr enn vanlukkan hendi, endurgjald, sum er 3,6 ferðir árslønina hjá tí deyða, roknað eftir § 51. Hetta endurgjald eigur hjúnafelagin, sjálv um hjúnini voru skild til borð og song,

ditet svarende rente. Den således tilkendte rente kan under de i § 42 nævnte betingelser omsættes til et kapitalbeløb, hvorved tages hensyn til den samlede invaliditets størrelse.

§ 44. Det kapitalbeløb, som tilkendes umyndige personer, kommer dem til gode på den måde, som rádet bestemmer. For så vidt angår myndige personer henvises til § 42, stk. 1 og stk. 2.

Stk. 2. Det påhviler kommunalbestyrelsen og politiet at yde bistand ved erstatningsbeløbenes udbetaling og anbringelse.

§ 45. Indtræder døden som følge af ulykkestilfældet, tilkommer der de efterladte erstatning efter nedenstående regler:

- 1) Der tilkommer en ægtefælle, hvis ægteskab er indgået før ulykkestilfældet, en erstatning på 3,6 gange afdødes årløn, beregnet efter § 51. Denne erstatning tilkommer ægtefællen, selv om ægtefællerne, da

ella livdu hvør sær, tá ið vanlukkan hendi, um hjúnafelagin átti rættarkrav um uppihaldspening frá tí deyða. Hevur avvarðandi ikki hildið rættarkravi sinum fram móti tí deyða seinastu 3 árini frammanundan vanlukkutilburðinum, ger vanlukkutryggingarráðið av, hvört og í hvønn mun, hjúnafelagin hevur rætt til endurgjald.

Javnsettur við hjúnafelaga er persónur, sum deyði ella deyða hevur livað saman við í viðurskiftum, hjúnalagi líkum, tá ið samlívið við deyðastundina hevði staðið við síðstu 5 árini.

- 2) Eru umframt hjúnafelaga ella annan persón, sum hevur rætt til endurgjald til støddar sum nevnt í nr. 1, 1. pkt., eisini eftirsitandi børn, sum hin deyði ella deyða hevði skyldu at uppihalda ella rinda barnapening til, eigur hvört barnið endurgjald roknað eftir reglum í 2. stk. upp til 1,35 ferðir árslónina hjá tí deyða ella deyðu, roknað eftir § 51.

ulykkestilfældet fandt sted, var separerede eller levede adskilt, når ægtefællen havde retskrav på underholdsbidrag fra afdøde. Har den pågældende ikke gjort sit retskrav gældende over for afdøde de sidste 3 år før ulykkestilfældet, bestemmer Ulykkesforsikringsrådet, hvorvidt og i hvilket omfang, der tilkommer ægtefællen erstatning. Sidestillet med ægtefællen er en person, som afdøde har samlevet med i et ægteskabslignende forhold, når samlivet på tidspunktet for dødens indtræden har bestået i de sidste 5 år.
2) Efterlades der foruden ægtefælle eller anden person, der er berettiget til erstatning af den under nr. 1, 1. punktum, omhandlede størrelse, endvidere børn, overfor hvilke der påhviler afdøde forsørgelespligt eller bidragspligt, tilkommer der hvært barn en efter reglen i stk. 2 beregnet erstatning på indtil 1,35 gange afdødes års-

- 3) Situr eftir hin deyða eingin hjúnafelagi ella annar persónur, sum hevur rætt til endurgjald til støddar, sum nevnt í nr. 1, 1. pkt., eigur hvört av teimum børnum, ið umrødd eru í nr. 2, endurgjald roknað eftir regluni í 2. stk. upp til 2,7 ferðir árs-lónina hjá tí deyða, roknað eftir § 51.
- 4) Situr eftir tann deyða eingin, sum hevur rætt til endurgjald eftir ásetingunum omanfyri, ger ráðið av, um og hvussu stórt endurgjald skal veitast:
- a) eftirsitandi hjúna-felaga, um hjúnini livdu hvört sær, tá ið vanlukkan hendi, og tann deyði 3 tey seinastu árini hevur goldið hjúnafelagnum uppihaldspening, sjálvt um hann ikki hevði rættarkrav mótvegis deyða,
 - b) fráskildum hjúnafel-agá, um tann deyði hevði skyldu at gjalda og í royndum galt honum uppihalds-pening, tá ið van-lukkan hendi,
- løn, beregnet efter § 51.
- 3) Efterlader afdøde sig ingen ægtefælle eller anden person, der er berettiget til erstatning af den under nr. 1, 1. punktum, omhandlede størrelse, tilkommer der hvert af de i nr. 2 om-handlede børn en efter reglen i stk. 2 beregnet erstatning på indtil 2,7 gange afdødes ársløn, beregnet efter § 51.
- 4) Efterlader den afdøde sig ingen efter ovenstående bestemmelser er-statningsberettiget, bestemmer rádet, hvor-vidt og i hvilket omfang erstatning skal tillægges:
- a) en efterladt ægtefæl-le, når ægtefællerne levede adskilt, da ulykkestilfældet fandt sted, og afdøde i løbet af de 3 sid-ste år har ydet un-derholdningsbidrag til ægtefællen, uag-tet denne ikke havde retskrav over for afdøde.
 - b) en fraskilt ægtefæl-le, når afdøde var

- c) persóni, sum deyði ella deyða hevur liv-að saman við í viður-skiftum hjúnalagi líkum og avvarðandi tó ikki kemur undir nr. 1, tá ið hin deyði ella deyða hevur veitt munaligan studning avvarðandi til uppihalds.
- d) Stjúkbørnum, sum deyði í veruleikanum hevur verið uppihaldi-ari hjá,
- e) øðrum, sum hann var-aði av, eitt nú fost-urbørnum, foreldrum ella systkjum, sum tann deyði uppihelt, ella sum hann lat munandi styrk til, tá ið vanlukkan hendi.
2. stk. Eru ikki serligar umstøður til, verður endurgjaldið til børn sett, innan fyri tey mark, ið nevnd eru í 1. stk., nr. 2 og 3 eftir tí áratali, har ið hin deyði á deyðadegi hevði havt skyldu at uppihalda børnunum.
3. stk. Er endurgjaldið, sum hjúnafelagin eftir tann, sum deyður er av vanlukku, átti at fáa eftir reglunum frammansfyri,
- tilpligtet at yde og faktisk ydede under-holdsbidrag til den pågældende, da ulykkestilfældet fandt sted.
- c) en person, som afdøde har samlevet med i et ægteskabslignende forhold, uden at den pågældende er omfat-tet af nr. 1, når afdøde har ydet væ-sentlige bidrag til den pågældende for-sorgelse,
- d) stedbørn, som afdøde faktisk forsørgede,
- e) andre nærstående, såsom plejebørn, for-ældre eller søskende, hvem afdøde forsørge-de, eller til hvis forsørgelse afdøde ydede væsentlige bi-drag, da ulykkestil-fældet fandt sted.
- Stk. 2. Hvis ikke særlige omstændigheder gør sig gældende, bestemmes erstatnin-gen til børn, indenfor de i stk. 1, nr. 2 og 3, nævnte grænser af det antal år, i hvilke den afdøde på døds-dagen ville have haft for-sørgelsespligt over for børnene.
- Stk. 3. Overstiger den er-

størri enn tann peningsupphædd, sum tað i Føroya lívstrygging ber til at keypa lívrentu fyri, roknað eftir aldrinum á tí deyða á deyðadegi og svarandi til 9/20 av tí ársløn, sum endurgjaldið verður útrocnað eftir, verður endurgjaldið til eftirsitandi hjúnafelaga ásett til ta umrøddu peningsupphædd.

4. stk. Um so er, at avlamiendurgjald er goldið til deyða, skal frá endurgjaldi hjúnafelagans verða drigið peningsupphædd, sum svarar til helvt av tí goldnu peningsupphædd ella av teirri peningsupphædd, sum svarar til vanlukkutryggingarrentuna. Sama er galdandi fyri persón, sum smbr. nr. 1, sí næsta punktum, er javnsettur við hjúnafelaga. Men ráðnum er heimilt, tá ið umstøðurnar tala fyri, at draga minni peningsupphædd frá deyðsendurgjaldinum enn eftir regluni frammanfyri, tó má endurgjaldið eftir frádráttin ikki vera storrri enn tann peningsupphædd, sum tað i Føroya lívstrygging fyri persón á tí aldri, sum eftirsitandi hevði á

statning, som efter foranstående regler ville tilkomme den forulykkedes efterladte ægtefælle det kapitalbeløb, for hvilket der i Føroya Lívstrygging kan købes en livrente, beregnet efter afdødes alder på dødsdagen og svarende til 9/20 af den ársløn, der lægges til grund for erstatningsberegningen, fastsættes erstatningen til den efterladte ægtefælle til det omhandlede kapitalbeløb.

Stk. 4. Såfremt der er udbetalt den afdøde invaliditetserstatning, vil der i ægtefællens erstatning være at fradrage et beløb, svarende til halvdelen af det udbetalte kapitalbeløb eller af det til ulykkesforsikringsrenten svarende kapitalbeløb. Det samme gælder den under nr. 1, sidste punktum, nævnte samlever/samleverske. Rådet kan imidlertid, hvor omstændighederne taler derfor, fradrage et mindre beløb i dødserstatningen end efter foranstående regel, dog at erstatningen ikke efter fradraget må

deyðadegi hjúnafelaga ber til at keypa lívrentu, sum svarar til 18% av teirri ársløn, sum endurgjaldið verður útrocnað eftir.

overstige det beløb, for hvilket der i Føroya Lívs-trygging for en person i den alder som ægtefællen havde på afdødes dødsdag kan købes en livrente svarende til 18% af den års-løn, der er lagt til grund ved erstatningsberegningen.

§ 46. Ásetingarnar í § 44 hava samsvarandi gildi fyri endurgjaldspening, sum verður játtaður sambært § 45.

§ 47. Um útreiðslurnar av jarðarferð hins deyða (líkbrenning) verða bornar av teimum, ið eftir sita, ella øðrum einstaklingum, eiga hesi at fáa hjálp upp til 6.000,- kr. Upphæddin skal pristalsviðgerast við pris-talinum hin.....sum grundarlag.

§ 48. Um tann skaddi ella tey eftirsitandi vegna van-lukkutilburð, sum hoyrir undir hesa lóg, eiga eftirløn ella aðra árliga veiting frá ríkinum, eiga hann ella tey einans krav á ta peningsupphædd, sum endurgjaldið er størri enn tann

§ 46. Bestemmelsen i § 44 finder tilsvarende anvendelse på erstatningsbeløb, der tilkendes i medfør af § 45.

§ 47. For så vidt udgifterne ved afdødes begravelse (ligbrænding) afholdes af de efterladte eller andre personer, tilkommer der disse en hjælp på indtil 6.000,- kr. Beløbet pris-talsreguleres med pristal-let pr. som grundlag.

§ 48. Tilkommer der i anledning af et under nærværende lov hørende ulykkes-tilfælde den tilskadekomne eller de efterladte pension eller anden árlig ydelse fra staten, har han eller de kun krav på det beløb,

partur av eftirlønnini ella teirri árligu veitingini, sum fingin er av ríkispenningi. Ráðið ger av, um nøkur peningsupphædd er til eyka og hvussu stór. Tá ið umstøðurnar tala fyri tí, er ráðnum heimilt at gera av, at frá endurgjaldinum skal verða drigin peningsupphædd, sum er minni enn eftir regluni omanfyri, tó í minsta lagi virðið av teirri peningsupphædd, sum fingin er av ríkispenningi, sum eftirlønnin ella tann árliga veitingin er hækkað upp um ta eftirløn, sum svarar til tænastualdurin. Um viðkomandi, tá ið vanlukkan hendi, hevði vunnið rætt til fulla eftirløn, av tí at tænastutíðin hevði verið nóg long, verður kortini einki drigið frá tí endurgjaldi, hann eiger sambært hesari lög. Ráðið tekur avgerð samsvarandi hesum petti eftir samráð við ríkisstýrið.

2. stk. Hetta sama hefur gildi fyri skadd ella eftirsitandi, sum eiga rætt til eftirløn ella aðra árliga veiting úr landskassanum. Í hesum fórum tekur ráðið avgerð í sam-

hvormed erstatningen overstiger værdien af den del af pensionen eller den árlige ydelse, der er tilvejebragt for statens midler. Ulykkesforsikringsrådet afgør, om hvor stort overskydende beløb, der fremkommer. Når omständighederne taler derfor, kan rådet bestemme, at der fra erstatningen vil være at fradrage et mindre beløb end efter reglen ovenfor, dog mindst værdien af det for statens midler tilvejebragte beløb, hvormed pensionen eller den árlige ydelse er forhøjet udeover den pension, der svarer til tjenestealderen. Såfremt pågældende ved ulykkestilfældets indtræden havde opnået en ved hans tjene-stetids længde begrundet ret til fuld pension, sker der dog intet fradrag i den ham i henhold til nærværende lov tilkommende erstatning. Rådets afgørelser i henhold til dette stykke træffes efter samråd med staten.

Stk. 2. Det samme gælder tilskadekomne eller efterladte, hvem der tilkommer pension eller anden árlig ydelse fra landskassen.

ráði við landsstýrið.

3. stk. Hetta sama hevur gildi fyri tryggjað, sum arbeiða fyri kommunur, har íð stýri teirra viðvíkjandi eftirløn ella studningi hava sett reglur, sum landsstýrið hevur góðkent, eftir ummæli frá ráðnum; tó hevur ráðið í hesum fórum avgerðina.

4. stk. Um nú annars vegna vanlukkutilburð hinum skadda ella teim eftirsitandi - sambært lög, fór- oyskari, danskari ella fremmandari, ella sáttmála - lutast eftirløn, sum er fingin í lag fyri pening arbeiðsgevarans, studning ella aðra veiting frá arbeiðsgevaranum, skal hesin eftir tí, sum ráðið gjøllari ásetir, eiga rætt til at fáa endurgjaldspen- ingin eftir hesi lög, allan ella ein part, soleiðis at rætttiliga verður mett um tað virði, sum henda veit- ing má ætlast at hava fyri tann skadda ella tey eftir- sitandi samanborið við tað, sum hann ella tey eftir hesari lög eiga rætt til.

5. stk. Ásetingarnar í hesi grein hava ikki gildi fyri tær sambært hesi lög tekn- aðu sjálvkravdu tryggingar

Afgørelse træffes i disse tilfælde af rádet i samråd med landsstyret.

Stk. 3. Det samme gælder forsikrede, der beskæftiges af kommuner, hvis bestyrelser med hensyn til pension eller understøttelser har fastsat regler, der efter indhentet erklæring fra rádet er godkendt af landsstyret, dog at afgørelserne i disse tilfælde træffes af rádet.

Stk. 4. Tilfalder der iøvrigt i anledning af et ulykkestilfælde den tilskadekomne eller efterladte i henhold til lov, færøsk, dansk eller fremmed, eller overenskomst en for arbejdsgiverens midler tilvejebragt pension, understøttelse eller anden ydelse fra arbejdsgiveren, skal denne efter rádets bestemmelse være berettiget til at oppebære erstatningsbeløbet efter nærværende lov, helt eller delvis, under tilbørlig hensyntagen til den værdi, som den pågældende ydelse må antages at have for den tilskadekomne eller de efterladte i sammenligning med, hvad han eller de efter denne lov

og heldur ikki fyri tær sambært § 9 teknaðu skyldugu tryggingar.

har krav på.

Stk. 5. Bestemmelserne i denne paragraf finder ikke anvendelse på de i henhold til nærværende lov tegnede frivillige forsikringer og ej heller på de i medfør af § 9 tegnede forsikringer.

§ 49. Vanlukkutilburðir, sum heimila krøv eftir teirri fyriskipaðu trygging eftir hesi lög, kunnu ikki heimila krøv eftir teirri sjálvkravdu trygging sambært lög og heldur ikki eftir teim sambært § 9 teknaðu tryggingum, sbr. tó § 51, 2. stk. Í teimum fórum, tað verður útgoldið skadda veitingar eftir fremmandari lög av sama slag, verða veitingarnar niðursettar sambært teimum fríwilligu tryggingunum, sbr. tó § 51, 2. stk.

§ 50. Dagpeningur og vanlukkutryggingarrentur verða goldin av Føroya vanlukkutrygging til viðkomandi, uttan so at ráðið, har sum hetta vegna umstøðurnar er eftiryanskjandi, ger av, at hesi skulu verða goldin inn til ráðið og síðani verða goldin tí avvarðandi. Ráðið

§ 49. Ulykkestilfælde, der begrunder krav efer denne lovs tvungne forsikring, kan ikke begrunde krav efter lovens frivillige forsikring og ej heller efter de i medfør af § 9 tegnede forsikringer, jfr. dog § 51, stk. 2. I det omfang, der udbetales tilskadekomne ydelser efter fremmed lov af tilsvarende art, nedsættes ydelserne i henhold til de frivillige forsikringer tilsvarende, jfr. dog § 51, stk. 2.

§ 50. Dagpenge og ulykkesforsikringsrenter udbetales af Føroya Vanlukkutrygging til pågældende, medmindre Ulykkesforsikringsrådet, hvor forholdene gør det ønskeligt, bestemmer, at de skal indbetales til rádet for derefter at udbetales til pågældende. Rådet kan i

kann í slíkum fórum eisini rinda tí viðkomandi endur-gjøldini og síðan krevja tann úttagda pening inn hjá tryggingarfelagnum.

2. stk. Hjálp til jarðarferðina verður somuleiðis av Føroya vanlukkutrygging goldin teimum eftirsitandi ella teimum einstóku persónum, sum kosta jarðarferð (líkbrenning) hins deyða.

3. stk. Tær peningsupphæddir, sum ráðið sambært ásettingunum í § 42, § 43, 2. pkt., ella § 45 hevur játtáð, skal Føroya vanlukkutrygging skjótast gjørligt og í seinasta lagi áðrenn 14 dagar eru lidnir frá tí degi, avgerð ráðsins var kunnug, gjalda samsvarandi avgerðini.

4. stk. Tá ið útgjaldinigin av dagpeningi og vanlukkutryggingarrentum ella innkjald av peningsupphæddum vegna kæru ella av aðrarari grund fer fram seinri enn 14 dagar frá tí degi, avgerð ráðsins var kunnug, verður at gjalda rentu av peninginum frá tí, at henda freist var liðin, svarandi til ta almennu diskonto, sum ásett er eina og hvørja tíð.

sådanne tilfælde også udbetale erstatningerne til pågældende og derpå indkræve det udlagte beløb hos forsikringsselskabet.

Stk. 2. Begravelseshjælp udbetales ligeledes af Føroya Vanlukkutrygging til de efterladte eller de private personer, der bekoster den afdødes begravelse (ligbrænding).

Stk. 3. De af rådet i henhold til bestemmelserne i § 42, § 43, 2. punktum, eller § 45 tilkendte kapitalbeløb skal snarest muligt og senest inden 14 dage fra underretningen om rådets afgørelse udbetales i overensstemmelse med rådets afgørelse.

Stk. 4. Når udbetalingen af dagpenge og ulykkesforsikringsrente eller indbetaling af kapitalbeløb på grund af påanke eller anden grund foregår senere end 14 dage fra datoén for underretningen om rådets afgørelse, vil der være at udrede en rente svarende til den til enhver tid fastsatte officielle diskonto fra udløbet af nævnte frist.

§ 51. Sum grundarlag fyri veitingunum verður sambært teimum lögskyldugu vanlukkutryggingunum roknað ein ársvinningur, sum svarar til galddandi minstuløn fiskimanna. Sama er fyri aðrar vanlukkutryggingar, um ikki annað er ásett í tryggingartreytunum, sbr.
2. stk.

2. stk. Ásetingin í 1. stk. hindrar ikki, at persónar tekna sjálvkravdar tryggingar annaðhvört til at vaksa um veitingarnar eftir 1. stk. ella aðrar sjálvbodnar tryggingar. Tað skal koma til sjóndar í tryggingartreytunum, um hesar tryggingar skulu vera grundarlag undir kravi um veitingar, tá ið veitingar samstundis verða goldnar sambært eini lögskyldugari vanlukkutrygging.

§ 51. Som grundlag for ydelserne i henhold til lovpligtige ulykkesforsikringer regnes med en ársfortjeneste svarende til den for fiskerne gældende mindsteløn. Det samme er gældende for andre ulykkesforsikringer, hvis ikke andet er fastsat i forsikringsbetingelserne, jfr. stk. 2.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at personer tegner frivillige forsikringer enten til supplering av ydelserne efter stk. 1 eller andre frivillige forsikringer. Det skal af forsikringsbetingelserne fremgå, om de pågældende forsikringer kan begrunde krav på ydelser, når der samtidig udbetales ydelser i henhold til en lovpligtig ulykkesforsikring.

6. kapittul.

Ymiskar ásetingar.

§ 52. Frágjördur frá trygg-
ing er vanlukkutilburður,
sum tann tryggjaði sjálvur
hevur volt við vilja. Hevur
tann tryggjaði av grovum
ósketni, av tí at hann ikki
ger eftir ásetingum í regl-
ugerðum, sum verða havdar
virðiliga í gildi, ella av
fyllskapi sjálvur volt ella
tó í avgerandi mun verið
atvoldin í vanlukkutilburð-
inum, kann avlamisendur-
gjaldið verða lækkað ella
detta burtur. Um so verður,
skal ráðið greitt siga
hetta í avgerð síni.

2. stk. Lógin fevnir ikki
um vanlukkutilburðir, sum
standast av herstríði,
burtursæð frá vanlukkutil-
burði í sigling.

§ 53. Avtalur millum trygg-
ingarskylduga og tey, sum
hava rætt til trygging,
hava einki rættargildi, tá
ið tær miða imóti ella hava
við sær, at tann tryggjaði
skal rinda tryggingargjald,
sum eftir lógin liggur á
arbeiðsgevaranum, ella at

Kapitel 6.

Forskellige bestemmelser.

§ 52. Udelukket fra forsik-
ring er ulykkestilfælde,
som den forsikrede selv har
hidrørt med forsæt. Har den
forsikrede ved grov uagt-
somhed, ved til sidesættelse
af reglementariske bestem-
melser, som er holdt til-
børlig i kraft, eller ved
beruselse selv hidført el-
ler dog væsentlig bidraget
til ulykkestilfældet, kan
invaliditetserstatningen
nedsættes eller bortfalde.
I så fald skal rádet ud-
trykkelig udtale det i sin
afgørelse.

Stk. 2. Ulykkestilfælde,
der opstår ved krigsbegi-
venheder, er ikke omfattet
af loven, bortset fra ulyk-
kestilfælde ved sejlads.

§ 53. Aftaler mellem for-
sikringspligtige og forsik-
ringsberettigede har ingen
retslig gyldighed, når de
går ud på eller fører til,
at nogen bestemmelse i den-
ne lov ikke skal gælde,
eller at den forsikrede
skal udrede en forsikrings-

skyldug gjøld ikki skulu roknast út eftir lögini. Somuleiðis eru avtalur um eftirhald av løn vegna tryggingar eftir hesi lög ógildugar.

præmie, som efter loven påhviler arbejdsgiveren, eller at pligtige ydelser ikke skal beregnes efter loven. Ligeledes er aftaler om tilbageholdelse af lønning i anledning af forsikring i henhold til denne lov ugyldige.

§ 54. Krøv, sum ein tryggj-aður ella tey, ið eftir sita, eiga sambært hesi lög, kunnu ikki verða fyri lóghaldi, fíggjartøku ella aðrari rættarsókn. Rættargerðir, sum viðkomandi gera viðvíkjandi hesum krøvum, eru ógildugar.

§ 54. Krav, som tilkommer en forsikret eller hans efterladte i henhold til denne lov, kan ikke gøres til genstand for arrest, eksekution eller anden retsforfølgning. Retshandler, der afsluttes af de pågældende med hensyn til nævnte krav, er ugyldige.

§ 55. Fyri tryggingargjøld fyri vanlukkutryggingar í Føroya vanlukkutrygging er pantirættur, verða tey ikki goldin í rættari tið. Fyri tryggingargjøld frá útgerðarmonnum eiger Føroya vanlukkutrygging sjóveðrætt í skipi og farmagjaldi eftir ásetingunum í sjólögini.

§ 55. For præmier for de i Føroya Vanlukkutrygging tegnede ulykkesforsikringer haves i mangel af rettidig betaling udpantningsret. For præmier fra redere tilkommer der Føroya Vanlukkutrygging søpanteret i skib og fragt efter bestemmelser i søloven.

§ 56. Við sekt verður tann arbeiðsgevari revsaður, sum vanrøkir skylduna at tekna trygging eftir hesi lög, ella sum ikki heldur tryggingina í gildi.

§ 56. Med bøder anses den arbejdsgiver, der tilside sætter pligten til at tegne forsikring i henhold til denne lov, eller som ikke holder forsikringen i

2. stk. Við sekt verður revsaður tann arbeiðsgevari ella tann, sum virkar hans-ara vegna, sum ikki í rættari tíð gevur fráboðan eftir § 17 um vanlukkutilburð ella hindrar læknaviðgerð í rættari tíð eftir § 21.

§ 57. Hevur arbeiðsgevari ikki teknað lógskylduga vanlukkutrygging ella ikki hildið slika trygging í gildi, skal hann gjalda Føroya vanlukkutrygging tað tryggingargjald, sum hann hevur sloppið sær undan at gjalda felagnum.

§ 58. Hevur vanlukkutilburður borist á, og hevur arbeiðsgevari tá borið seg undan at gera sina tryggingskyldu, forgreiðir Føroya vanlukkutrygging skadda ella eftirsitandi veitingar eftir lógini.

2. stk. Arbeiðsgevarin skal endurrinda felagnum ta goldnu upphædd, uttan so at vanlukkutryggingarráðið heldur, at slikar og útyvir takandi umstøður hava verið hjá arbeiðsgevaranum, at hann heilt ella lutvist eigur at sleppa undan at

kraft.

Stk. 2. Med bøder anses den arbejdsgiver, eller den, der optræder på hans vegne, som forsømmer at afgive rettidig anmeldelser efter § 17 om et indtruffet ulykkestilfælde eller hindrer rettidig lægebehandling efter § 21.

§ 57. En arbejdsgiver, som har undladt at tegne lovpligtig ulykkesforsikring eller at holde sådan forsikring i kraft, skal til Føroya Vanlukkutrygging indebetale den præmie, han har unddraget selskabet.

§ 58. Foreligger der et ulykkestilfælde, og har arbejdsgiveren undladt at opfylde sin forsikringspligt, udbetaler Føroya Vanlukkutrygging forskudvis ydelser efter loven til skadelidte eller hans efterladte.

Stk. 2. Arbejdsgiveren skal refundere selskabet det udbetalte beløb, medmindre Ulykkesforsikringsrådet skønner, at der har foreligget sådanne undskyldende

gjalda. Pantingarrætt hevur felagið fyri upphæddina.

3. stk. Heimilt er ráðnum at geva arbeiðsgevaranum upphæddina eftir í sama mun, sum hóskiligt tykist.

§ 59. Veitingar til persónar, sum eru tryggjaðir samþært § 3 í hesari lög, rindar Føroya vanlukkutrygging med alla, sama um trygging er ella eingin. Sama er, um persónur, sum § 6, 3. stk. fevnir um.

7. kapittul.
Loka- og skiftireglur.

§ 60. Henda lög gongur í gildi hin, og fer samstundis úr gildi fyriskipan fyri Føroyar nr. 389 frá 15. november 1966 við seinni broytingum um trygging móti fylgjum av vanlukkutilburðum. Lógin fevnir um vanlukkutilburðir, hendir áðrenn hin ella seinni, verða viðgjørðir eftir áður galldandi reglum, men av teimum í hesi lög nevndu myndugleikum.

omstændigheder for arbejds-giveren, at han helt eller delvis bør fritages for betaling. Selskabet har udpantningsret for beløbet. Stk. 3. Rådet kan i det omfang, det skønnes rimeligt, eftergive arbejdsgiveren beløbet.

§ 59. Ydelser til personer, der er forsikret i henhold til § 3 i denne lov, afholdes endeligt af Føroya Vanlukkutrygging, uanset om der har foreligget en forsikring eller ej. Det samme gælder personer, der er omfattet af § 6, stk. 3.

Kapitel 7.
Slutnings- og overgangs-bestemmelser.

§ 60. Denne lov træder i kraft den, og samtidig ophæves anordningen for Færøerne nr. 389 af 15. nov. 1966 med senere ændringer om forsikring mod følger af ulykkestilfælde. Loven omfatter ulykkestilfælde indtruffet før den eller senere, behandles efter de tidligere gældende regler, af de i denne lovs omhandlende myndigheder.

(

(

(

(

Viðmerkingar:

Galdandi fyriskipan "Anordning for Færøerne om forsikring mod følger af ulykkestilfælde" frá 15. november 1966 fevnir um lógskyldugar vanlukkutryggingar, og verða mál hesum viðvíkjandi viðgjörd af Færøernes Ulykkesforsikringsråd við kærumöguleika til Den Sociale Ankestyrelse og í ávísum fórum til sosialmálaráðið. Sambært § 15 í fyriskipanini verða eisini vanlukkutryggingarmál viðvíkjandi sjálvbodnum tryggingum viðgjörd á sama hátt, um avtala er gjörd tryggingartakara og Føroya Vanlukkutrygging millum, um at endurgjald verður at veita sambært fyriskipanini, og at partarnir geva seg undir avgerðina hjá ráðnum. Eisini í slikum fórum er kærurættur til Den Sociale Ankestyrelse. Tey seinnu árini hevur Vanlukkutryggingarráðið viðgjört hóp av vanlukkutryggingarmálum viðvíkjandi fritíðartryggingum, serstakliga viðvíkjandi ítróttarskaðum. Eisini í slikum fórum gevur tryggingartakarin seg undir avgerðina hjá Vanlukkutryggingarráðnum, men uttan möguleika fyri at kæra avgerðina.

Nevndin heldur, at öll vanlukkutryggingarmál eiga at verða viðgjörd á sama hátt og við sama möguleika at kæra avgerðina hjá Vanlukkutryggingarráðnum. Uppskotið fevnir tí um allar vanlukkutryggingar, bæði lógskyldugar og aðrar.

Eisini má haldast, at galdandi fyriskipan er óneyðuga flækjaslig. Somu áskoðan høvdu teir í Danmark, tá ein nevnd varð sett niður til at gera uppskot til nýggja lóg, lög nr. 79 frá 8. mars 1978 "om arbejdsskadeforsikring", sí "Betænning nr. 792 vedrørende Arbejdsskadeforsikring". Fyriliiggjandi uppskot til nýggja vanlukkutryggingarlög miðar eisini imóti at gera eina einfaldari lög enn galdandi fyriskipan. Uppskotið er í 7 þortum og er uppbygt soleiðis: 1. partur hvørjir persónar eru tryggjaðir, og hvør hevur tryggingarskyldu, 2. partur viðger tryggingarskaðan, 3. partur um, hvussu vanlukkutryggingarviðurskiftini eru skipað, 4. partur viðger fráboðan og viðgerð av vanlukkutryggingarmálum, 5. partur er um veitingarnar, 6. partur er um serstakar reglur, meðan 7. og seinasti partur hevur reglur um, nær lógin fær gildi, og hvørji mál koma undir nýggju lóginna.

ad § 1:

Er einsljóðandi við § 1 í donsku lögini um "arbejdsskadeforsikring" bert við teirri broyting, at í staðin fyri "her i landet" og "dansk skib" er sett "på Færøerne" og "færøsk skib". Tilskilað er eisini her, at lógin umfatar eisini vinnusjúkur, og er tað tí ikki neyðugt at viðmerkja undir hvørji einstakari grein aftan á "ulykkestilfælde". Danska lógin nýtir ikki orðið "ulykkestilfælde", men harafturimóti "arbejdsskade", sum í sjálvum sær umfatar vinnusjúkur. Harafturimóti er tað neyvan samsvarandi við vanligan málburð at siga, at orðið "vanlukkutilburður" umfatar vinnusjúkur.

§ 1, 3. stk er tikið eftir § 7, 1. stk. í galdandi fyriskipan, tó við tí uppískoyti, at persónar, sum verða sendir uttanlands og har koma undir trygging, sum er eins góð og tann féroyska, ikki koma undir féroysku tryggingina.

§ 1, 4. stk. er sett í uppskotið eftir tilmæli frá Sikringsstyrelsen.

ad § 2

1. stk. er einsljóðandi við § 2 í donsku lögini bert við teirri broyting, at víst verður til § 1, og kemur hetta av, at uppskotið umhandlar alla vanlukkutrygging, meðan danska lógin bert viðvíkir lógskyldugar vanlukkutryggingar.

2. stk. viðvíkur ferðing til og frá arbeiðsstæði og er tikið eftir § 3, 1. stk. í galdandi fyriskipan. Í Danmark er arbeiðstakari ikki tryggjaður til og frá arbeiði.

ad § 3

Einsljóðandi við § 3 í donsku lögini, sbr. eisini § 3, 1. stk. í galdandi fyriskipan. Víst verður til § 59 í uppskotinum um, at Føroya Vanlukkutrygging skal rinda veitingarnar utan mun til, um trygging er ella ikki.

ad § 4

Greinin er nýggj og hongur saman við, at uppskotið umfatar alla vanlukkutrygging, ikki bert lógskylduga vanlukkutrygging. Sambært 2. stk. umfatar sjálvkravd trygging alla vanlukkutilburðir eisini um teir henda í fritíðini. Í løtuni er støðan tann, at um ein útróðarmaður t.d. hevur

teknað sjálvkravda trygging og kemur fyri vanlukkutilburði í sambandi við arbeiði hjá sær sjálvum ella í húsarhaldinum fær hann veitingar frá tryggingini. Hendir tilburðurin í fritíðini, fær hann bert veitingar, um hann hevur teknað eina serstáka fritíðartrygging. Eftir uppskotinum er tað bert neyðugt at tekna eina trygging.

3. stk. viðger spurningin um veitingar, tá skylda til at tekna persónliga vanlukkutrygging sambært § 9, 1. stk. er til staðar, men eingin trygging er teknað. Eitt er at slikur persónur fær veitingar fyri vanlukkutilburðir í sambandi við hansara starv sum fiskimaður, men at hann í slíkum fórum eisini skuldi fingið veitingar fyri vanlukkutilburðir í landi, herundir í fritíðini, verður ikki hildið at verið rímuligt.

ad § 5.

Er samsvarandi § 2, 4. stk. í galdandi fyriskipan bert við teirri broyting, at heimildin til at gera kunngerð er hjá landsstýrinum.

ad § 6

Er samsvarandi § 5 í donsku lógini, tó við teirri broyting, at tímatalið í 3. stk. er sett til 100. Í donsku lógini er tað 400.

ad § 7.

Er samsvarandi § 6 í donsku lógini. Tó er 3. stk. í donsku lógini ikki tikið við, tí tað verður hildið at vera óneyðugt, tá tað í Føroyum bert er eitt felag, sum hevur rætt til at tekna vanlukkutryggingar.

ad § 8.

Er samsvarandi § 7 í donsku lógini, sbr. eisini § 19, 1. stk. og 2. stk. í galdandi fyriskipan.

ad § 9.

1. stk. er samsvarandi § 8 í donsku lógini, tó at 3/5 er broytt til 1/5 eins og í § 58, 1. stk. í galdandi fyriskipan.

2. - 4. stk. eru samsvarandi við § 78, 2. - 4. stk. í galldandi fyriskipan. Hesar reglur hoyra nátúrliga heima undir § 9 í uppskotinum.

ad § 10

1. stk. er nýtt og er sett í uppskotið, tí tað umfatar bæði lógskyldugar og aðrar vanlukkutryggingar.

2. stk. er eisini nýtt og er ein roynd at lýsa, hvat ein vanlukkutilburður er fyri nakað. Lýsingin er tikin frá Hagen í kommenteraðu tágaldandi donsku vanlukkutryggingarlögini bls. 18. Henda lýsing er samsvarandi praksis hjá vanlukkutryggingarráðnum. Hesin praksis gongur út upp á, at fyri at ein tilburður kann góðkennast sum vanlukkutilburður, má vera hent nakað frá vanligari arbeiðsgongd óvanligt. Um ein maður t.d. fær ilt í ryggin, tá hann lyftir okkurt ella missir brillur ella handilstenn, verður slikt bert góðkent, um hann t.d. er áhalsin og dettur ella hann verður raktur av onkrum.

3. stk. er samsvarandi § 1, 2. stk. í galldandi fyriskipan.

4. stk. er ein lýsing av vinnusjúkum og er tikin eftir § 10, 1. stk. í donsku lögini.

ad § 11

1. stk. er ein uppreksing av vinnusjúkum og er samsvarandi § 1 A, 1. stk. í galldandi fyriskipan. Í Danmørk finst henda uppreksing í serstakari kunngerð. Tað er ein spurningur, um tað ger nakað, at uppreksingin ikki er so fullkommen, tí möguleiki er eisini eftir 2. stk. at góðtaka sjúkur, sum ikki eru serstaliga nevndar í 1. stk. Tað er tó ein rættiliga týðandi munur á uppskotinum í mun til galldandi lög, við tað at teir í 1. stk. umrøddu sjúkdómar verða góðkendir, uttan so at tað má haldast at vera "overvejende sandsynligt, at sygdom skyldes andre forhold end forsikredes arbejde eller de forhold, hvorunder det foregår".

3. stk. er samsvarandi § 10, 4. stk. í donsku lögini, sbr. eisini § 1 A, 2. stk. í galldandi fyriskipan.

4. stk. er samsvarandi § 12 í donsku lögini við

teirri broyting, at tað í sjálvum uppskotinum verður álagt læknum og tannlæknum at koma við fráboðanum um vinnusjúkur. Ein slik fráboðanarskylda er ikki eftir galldandi fyriskipan. Tað er eisini heilt fáir tilburðir av vinnusjúkum, ið verða fráboðaðir. Sama var í Danmark undir gomlu lögini, men nú er talið av fráboðanum vaksið munandi í Danmark.

ad § 12

Er samsvarandi § 13 í donsku lögini og § 1 B í galldandi fyriskipan.

ad § 13

1. stk. er samsvarandi § 41 í donsku lögini og § 17 í galldandi fyriskipan. Tó er tryggingarskylda eisini álögd kommunum.

Í 2. stk. verður ásett, at vanlukkutryggingar skulu teknað hjá Føroya Vanlukkutrygging, sum sostatt hevur einkarrætt til at tekna hesar tryggingar.

3. og 4. stk. eru samsvarandi ávikavist § 75 og § 76 í galldandi fyriskipan.

ad §§ 14 og 15

Síðani vanlukkutryggingin varð yvirtikin sum sermál, hevur Den Sociale Ankestyrelse framvegis virkað sum kærustovnur viðvíkjandi avgerðunum hjá Vanlukkutryggingarráðnum. Hóast henda skipan hevur riggað hampuliga væl burtursæð frá, at málsviðgerðin eitt skifti tók langa tið, so heldur nevndin, at ein føroyskur kærustovnur eigur at verða settur á stovn. Vanlukkutryggingarlóggávan er ymisk í Danmark og Føroyum, og mett verður tí, at Den Sociale Ankestyrelse, sum fráliður, ikki kemur at hava so góðar fyritreytir at taka avgerð í hesum málum. Eisini heldur nevndin, at tað er tørvur á, at avgerðir viðvíkjandi t.d. frítíðartryggingum eiga at kunna kærast.

Eftir galldandi fyriskipan er sorinskrivarin formaður í Vanlukkutryggingarráðnum, men eftir uppskotinum verður hann í staðin formaður í kærustovninum. Neyðugt verður tí at seta annan formann í ráðið og umskipa tað. Tað er soleiðis, at Vanlukkutryggingarráðið ikki bert viðger vanlukkutrygging-

armál, men eisini mál viðvíkjandi avlamispensiónsloðggávuni. Arbeiðið hjá ráðnum hefur verið stórliga vaksandi gjøgnum árini. Nevndin var tí eitt skifti inni uppá, at Vanlukkutryggingarráðið átti at gerast til ein stovn burturav við formanni, sum hevði hetta starv burturav. 1. januar 1988 hendi tann broyting, at meginparturin av teimum málum, sum vanlukkutryggingarráðið higartil hefur viðgjört eftir avlamispensiónslögini, varð flutt yvir á Almannastovuna at verða viðgjörd eftir forsorgarlögini. Grundarlag er tí helst ikki at gera Vanlukkutryggingarráðið til ein stovn burturav við teimum málsökjum, ráðið hefur í lötuni. Nevndin metir seg ikki hava nakra heimild til eftir tí arbeiðssetningi, hon hefur fingið, at koma við uppskotum um at leggja nýggj arbeiðsöki inn undir Vanlukkutryggingarráðið. Tað má tí verða upp til landsstýrið at fyriskipa, hvussu umsitingin av Vanlukkutryggingarráðnum skal skipast. Viðvíkjandi teimum lögtungsvaldu limunum av ráðnum er ikki tilskilað, at teir skulu umboða ávisar bólkars, tí sum nevnt viðgerð ráðið eisini onnur mál enn vanlukkutryggingarmál. Harafturímóti heldur nevndin, at tryggingartakarar og tryggjað skulu verða umboðað í kærustovninum, og fyri at tryggja hetta er ásett, at landsstýrið skal velja umboðini eftir tilmæli frá viðkomandi felögum.

Talið av kærum í vanlukkutryggingarmálum liggar um eini 20 árliga í lötuni. Hóast kærustovnurin sambært uppskotinum hefur heilar 7 limir, verður mett, at kostnaðurin av hesum stovni verður rættiliga avmarkaður. Hinvegin verður landskassin at rinda allan kostnaðin.

Sambært uppskotinum verða allar avgerðir í vanlukkutryggingarmálum tiknar av vanlukkutryggingarráðnum og kærustovninum eisini í fórum, har avgerðin fyrr var hjá sosialmálaráðnum. Uppreksingin í § 12 í gallandi fyriskipan er tí ikki endurtíkin í uppskotinum.

Reglan í § 12, 2. stk. í gallandi fyriskipan hefur ikki verið praktiserað higartil og er tí ikki tики við í uppskotinum.

ad § 16

Samsvarar við § 14 í gallandi fyriskipan.

ad §§ 17-19

Samsvarandi við §§ 45-47 í galdandi fyriskipan.

ad § 20

Samsvarandi § 49 í galdandi fyriskipan bert við teirri broyting, at ráðið ikki bert kann læna löggreglufrágreiðingar, men eisini kann krevja löggregluavhoyringar.

ad §§ 21-22

Samsvarandi §§ 21-22 í donsku lógini, sbr. eisini § 50 í galdandi fyriskipan.

ad § 23

Samsvarandi § 23 í donsku lógini, sbr. eisini § 50, 4. og 5. stk. í galdandi fyriskipan.

ad § 24

Samsvarandi § 48 í galdandi fyriskipan bert við teirri broyting, at takstirnir fyri umrøddu læknaváttanum verða ásettir av ráðnum.

ad §§ 25 - 26

Samsvarandi §§ 20-21 í galdandi fyriskipan.

ad § 27

Samsvarandi § 22 í galdandi fyriskipan. Tó er stk. 3 strikað, sbr. § 22, 2. stk. í uppskotinum.

ad § 28

1. stk. er samsvarandi § 23 í galdandi fyriskipan við teirri broyting, at dagpeningur verður veittur frá 3. degi aftaná vanlukkutilburðin.

2. stk. er samsvarandi § 24 í galdandi fyriskipan.

Í 3. stk. er reglan um samsvarandi veiting frá Lønjavningargrunninum nýggj.

ad § 29

Samsvarandi § 25 í fyriskipanini við teirri broyting, at grundarlagið eftir uppskotinum nú er ørvísi.

ad § 30-35

Samsvarandi §§ 26-31.

ad §§ 36-38

Sbr. reglurnar í §§ 27 og 28 í donsku lóginu. Við-víkjandi endurgjaldi fyri varandi mein heldur nevndin tó, at endurgjaldið eins og eftir "erstatningsansvarsþólini" altið eigur at verða útgoldið sum ein peningsupphædd.

§§ 39-41

Samsvarandi §§ 33-35 í galdandi fyriskipan

ad § 42

Galdandi praksis hjá Vanlukkutryggingarráðnum hevur áður verið, at hevur talan verið um endurgjald fyri avlamisstig upp á 50% ella meira, hevur endurgjaldið verið latið sum rentuendurgjald, meðan endurgjaldið fyri avlamisstig undir 50% hevur verið útgoldið, sum ein peningaupphædd, til viðkomandi. Fleiri av teimum, sum hava fingið rentuendurgjald, hava gjørt vart við, at tey voru fyri vanbýti í mun til tey, sum fingu alt endurgjaldið útgoldið. Um eisini tey fingu alt útgoldið, høvdu tey fingið meira burturúr, um tey settu peningin inn og fingu hægstu innlánsrentu. Vanlukkutryggingaráðið hevur síðani broytt praksis hesum viðvíkjandi, soleiðis at eisini tey, sum fáa endurgjald fyri avlamisstig upp á 50% og meira kunnu fáa alt gjaldið kapitaliserað, men treytin er tann, at peningurin verður bundin í Yvirformyndarínunum, har hann stendur til hægstu innlánsrentu. Hetta verður gjørt, fyri at kreditorarnir hjá viðkomandi t.d. ikki skulu fara av stað við peninginum, sbr. § 54 í uppskotinum og § 6 í galdandi fyriskipan.

Uppskotið gongur sostatt út uppá at lógarfesta um-

rødda praksis hjá Vanlukkutryggingarráðnum.

3. stk. er samsvarandi § 36, 3. stk. í galdandi fyriskipan bert við teirri broyting, at landsstýrið er sett í staðin fyrir sosialmálaráðið.

ad § 43

Samsvarandi § 37 í galdandi fyriskipan.

ad § 44

Samsvarandi § 38 í galdandi fyriskipan við teirri broyting, sum broytingin av § 42 førir við sær.

ad § 45

Samsvarandi við § 39 í galdandi fyriskipan, tó við tveimum rættiliga týðandi broytingum. Fyri tað fyrsta talar uppskotið ikki um einkjur, men um hjúnafelaga, t.v.s. at maður og kona verða javnstillað. Fyri tað annað verður persónur, sum tann deyði hevur livað saman við í 5 ár ella meira, hóast tey ikki vóru gift, javnstillaður við hjúnafelaga. Hevur sam lívið verið stytri, ger ráðið í hvørjum einstökum føri av, um endurgjald skal veitast og hvussu stórt.

ad § 46

Samsvarandi § 40 í galdandi fyriskipan.

ad § 47

Samsvarandi § 41 í galdandi fyriskipan við teirri broyting, at veitast kann upp til 6.000 kr., sum verða at pristalsviðgera.

ad § 48

Samsvarandi § 42 í galdandi fyriskipan, tó er § 42, 6. stk. í galdandi fyriskipan flutt undir § 49 í uppskotinum.

ad § 49

Sambært § 42, 6. stk. í galdandi fyriskipan kunnu vanlukkutilburðir, sum veitt verður endurgjald fyrir sambært tvingaðari trygging ikki grunda veitingar eftir sjálvbodnum

tryggingum. Um ein fiskimaður, sum hevur teknað trygging sambært § 9, 1. stk. fer við skipi og kemur til skaða umborð, fær hann veitingar eftir medhjálpartryggingini hjá skipinum, men ikki eftir teirri trygging, hann sjálvur hevur teknað. Sama er, um talan er um aðrar sjálvbodnar tryggingar, sum eru umfataðar av fyriskipanini, sbr. § 15 í gallandi fyriskipan.

Er talan harafturímóti um sjálvbodnar tryggingar, sum ikki eru umfataðar av fyriskipanini, er tað neyvan nakað til hindurs fyri, at veitt verður endurgjald sambært slikum tryggingum við síðuna av endurgjaldi sambært lógskyldugari trygging.

Uppskotið er ætlað at umfata allar vanlukkutryggingar, og tí verður ásett, at reglan í § 42, 6. stk. framvegis er gallandi, uttan so at annað er avtalað í tryggingartreytunum, sbr. § 51, 2. stk. í uppskotinum.

ad § 50

Samsvarandi § 43 í fyriskipanini. Tó er rentan í 4. stk. broytt.

ad § 51

Eftir gallandi fyriskipan verður veittur ymiskur dagpeningur og ymisk endurgjøld alt eftir inntökuni hjá viðkomandi innan fyri tey seinastu 3 árini, tó innan fyri eitt ávíst lágmark og eitt ávíst hámark. Nevndin heldur, at öll eiga at fáa líka og skjýtur upp, at minstalønin hjá fiskimannum verður grundarlagið undir veitingunum. Møguleiki eigur tó at verða at tekna sjálvbodnar tryggingar fyri at fáa hægri veitingar, men hesar tryggingar eru arbeiðsgevaranum óviðkomandi. Eisini heldur nevndin, at tá talan er um aðrar sjálvbodnar tryggingar, eigur at verða møguleiki fyri at tekna bæði hægri og lægri veitingar enn eftir 1. stk., men tað skal klárt framganga av tryggingartreytum, hvat er avtalað millum Føroya Vanlukkutrygging og tryggingartakaran.

ad § 52

Samsvarandi § 3, 2. stk. í gallandi fyriskipan.

ad §§ 53-54

Samsvarandi ávikavist §§ 6 og 7 í galdandi fyriskipan.

ad § 55

Samsvarandi § 19, 3. stk. í galdandi fyriskipan.

ad §§ 56-58

Sambært galdandi fyriskipan kann arbeiðsgevari, sum ikki heldur skyldur sínar at tekna og halda í gildi lógskyldugar vanlukkutryggingar, fáa sekt, men aðrar avleiðingar eru ikki.

Eftir uppskotinum skal hann rinda tryggingargjøldini, sum hann skuldi hava rindað, um hann hevði gjørt sína skyldu, og harnæst verður tað álagt honum at endurrinda Føroya Vanlukkutrygging tær veitingar, tryggingin noyðist at rinda, hóast eingin trygging er teknað. Vanlukkutryggingarráðið hefur tó möguleika fyri at frítaka arbeiðsgevaran, um nóg góðar grundir eru til tess, ella linka endurgjaldsskylduna.

ad § 59

Hetta er nýggj regla, sum ásetir, at Føroya Vanlukkutrygging skal bera útreiðslurnar av hesum veitingum. Áðrenn vanlukkutryggingarmál vórðu yvirtíkin sum sermál, átti staturin at endurrindað Føroya Vanlukkutrygging veitingar, tá talan var um vanlukkutilburð i sambandi við roynd at bjarga mammalívum, men har eingin trygging fyrilá. Aftaná at vanlukkutrygging er vorðin sermál, er henda skylda komin at liggja á landskassanum.

Tað er ikki vanligt, at slik mál fyrikoma. Tey seinastu 15 árini hevur tað helst bert verið eitt slikt mál, men talan var um stórt endurgjald.

Landskassin rindar útreiðslurnar av viðgerðini av vanlukkutryggingarmálum i Vanlukkutryggingarráðnum, og eftir uppskotinum skal landskassin eisini rinda útreiðslurnar av kærustovninum. Nevndin heldur tað tí vera rímiligt, at Føroya Vanlukkutrygging fram yvir ber veitingarnar eftir § 3, eins og felagið higartil hevur borið veitingarnar eftir § 6, 3. stk.

Tórshavn 3. oktober 1988.

Undirskrivað av limunum í arbeiðsbólkinum, ið varð settur av
Føroya Landsstýri, at endurskoða vanlukkutryggingarfyriskipanina.

Haldur A. Hansen, formaður

Sámal Christiansen Joen A. Andreassen Jógvan Vágsheyg

Johannes Olsen Adolf V. Hansen Klaus Hermann

Arne Poulsen John Sivertsen

(

(

(

(